

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

P9_TA(2022)0039

2021. gada ziņojums par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu

Eiropas Parlamenta 2022. gada 17. februāra rezolūcija par 2021. gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu (2021/2182(INI))

(2022/C 342/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 21. un 36. pantu,
 - ņemot vērā ANO Statūtus, ANO Jūras tiesību konvenciju, 1975. gada 1. augusta Helsinku Nobeiguma aktu un tā turpmākos dokumentus, kā arī 1990. gada 19.–21. novembra Parīzes Hartu jaunai Eiropai,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieka / Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2021. gada 16. jūnija ziņojumu “KĀDP ziņojums – mūsu prioritātes 2021. gadā” (HR(2021)0094),
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra rezolūciju 1325(2000) par sievietēm, mieru un drošību,
 - ņemot vērā 2021. gada 16. septembra ieteikumu par ES un Krievijas politisko attiecību ievirzi ⁽¹⁾ un 2021. gada 16. decembra rezolūciju stāvokli pie Ukrainas robežas un Ukrainas teritorijās, kuras okupējusi Krievija ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2016. gada 10. jūlijā un 2018. gada 8. jūlijā parakstītās kopīgās deklarācijas par ES un NATO sadarbību,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Honkongā, tostarp 2021. gada 8. jūlija rezolūciju Honkongu, jo īpaši laikraksta “*Apple Daily*” lietu ⁽³⁾, un 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Honkongai piemērojamo ĶTR valsts drošības likumu un nepieciešamību ES aizstāvēt augstu Honkongas autonomijas līmeni ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0354/2021),
- A. tā kā kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas demokrātiska kontrole un rūpīga pārbaude ir Parlamenta pienākums un atbildība un tam vajadzētu pārredzami un laikus saņemt nepieciešamo informāciju par abām šīm jomām, kā arī tā rīcībā vajadzētu būt efektīviem līdzekļiem pilnīgai un efektīvai šīs lomas izpildei;
- B. tā kā nesenās starptautiskās norises un daudzdimensionālās problēmas, kā arī strauji mainīgā ģeopolitiskā vide ir paātrinājušas pastāvošās tendences, kas ietekmē ES KĀDP galvenos aspektus, atklājušas ES neaizsargātību pret ārējiem notikumiem un spiedienu, uzsvērušas nepieciešamību pēc spēcīgākas, vērienīgākas, uzticamākas, stratēģiskas un vienotas ES rīcības pasaules mērogā un akcentējušas nepieciešamību ES autonomi noteikt savus stratēģiskos mērķus un attīstīt spējas to sasniegšanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0383.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0515.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0356.

⁽⁴⁾ OV C 362, 8.9.2021., 71. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- C. tā kā šīs norises un problēmas ietver vēl nepieredzēto Covid-19 pandēmiju, kas sākās Uhaņā, Ķīnā, un tās sekas, ASV pieaugošo loma pasaules mērogā, Krievijas centienus demontēt Eiropas drošības arhitektūru, tās pastāvīgos uzbrukumus Ukrainai un Gruzijas un Ukrainas teritoriju okupāciju, hibrīduzbrukumus ES dalībvalstīm, piemēram, migrantu instrumentalizāciju, kuru mērķis ir apdraudēt mūsu demokrātiskos pamatus; nepārtrauktus starptautisko tiesību pārkāpumus Baltkrievijā, Ķīnas Komunistiskās partijas un citu autoritāro un totalitāro režīmu pieaugošo uzstājību, neseno straujo Afganistānas valsts struktūru sabrukumu un tam sekojošo *Taliban* īstenoto valsts pārņemšanu savā kontrolē, saspīlējumu Indijas un Klusā okeāna reģionā, jo īpaši Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūrā, kā arī Taivānas šaurumā, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu, ieroču kontroles nolīgumu apšaubīšanu, klimata pārmaiņas, finanšu noziedzību, tādu reģionālu konfliktu saasināšanos, kas izraisījuši iedzīvotāju pārvietošanu, cīņu par dabas resursiem, enerģijas un ūdens trūkumu, sabrūkošas valstis, terorismu, organizēto transnacionālo noziedzību, kiberuzbrukumus un dezinformācijas kampaņas;
- D. tā kā šīs pašreizējās tendences ir izveidojušās, globālajam varas līdzsvaram nosveroties uz daudzpolāru pasauli, kurā valda pastiprināta ģeopolitiskā konkurence, un šīs līdzsvara novirzes padara sarežģītāku globālo pārvaldību un starptautisko sabiedrisko labumu nodrošināšanu tieši tad, kad tas vajadzīgs arvien vairāk;
- E. tā kā pasaulē ir iestājies jauns “nemiera” laikmets — pieaug ģeopolitiskā nenoteiktība, vienlaikus palielinoties reģionālo konfliktu skaitam un varas konkurencei, un tas būtiski ietekmē ES drošību;
- F. tā kā Krievijas militāro spēku pašreizējā koncentrēšana pie Ukrainas robežas un tās nelikumīgi okupētajās teritorijās, kā arī Baltkrievijā un Kaļiņingradas apgabalā rada ticamus un nopietnus draudus Ukrainas un Eiropas drošībai; tā kā jebkādu turpmāku Krievijas Federācijas veiktu militāru darbību un hibrīduzbrukumu rezultātā ciešā sadarbībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, NATO un citiem partneriem būtu jāpieņem nopietnas ekonomiskas un finanšu sankcijas;
- G. tā kā arvien skaidrāk ir redzams, ka klimata pārmaiņām ir negatīva ietekme uz ES drošību;
- H. tā kā sagaidāms, ka līdz 2050. gadam Āfrikā iedzīvotāju skaita pieaugums veidos vairāk nekā pusi no pasaules iedzīvotāju skaita pieauguma — tiek prognozēts, ka šajā kontinentā iedzīvotāju skaits pieaugs par 1,3 miljardiem, savukārt pasaulē kopumā šis pieaugums būs 2,4 miljardi; tā kā šī iedzīvotāju skaita pieauguma koncentrācija dažās nabadzīgākajās valstīs, kas vienlaikus cietīs arī no klimata pārmaiņu ietekmes, radīs virkni jaunu problēmu, kuras, ja netiks nekavējoties risinātas, izraisīs ārkārtīgi problemātiskas sekas gan attiecīgajām valstīm, gan ES; tā kā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences 2019. gada ziņojums par tirdzniecību un attīstību⁽³⁾ liecina, ka katru gadu būs vajadzīgi vēl 2,5 triljoni USD, lai izpildītu saistības, kas noteiktas ANO Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam;
- I. tā kā ES ir jādarbības pasaules mērogā, paužot vienotu un saskaņotu viedokli un ievērojot kopēju stratēģisku kultūru ar mērķi attīstīt savu vadošo lomu, kā arī atdzīvināt un reformēt multilaterālismu, balstoties uz savām demokrātiskajām vērtībām, sociālo taisnīgumu, pamattiesībām, tostarp dzimumu līdztiesību, un globālu atbalstu brīvībai, kā arī ilgtspējīgas un iekļaujošas nākotnes redzējumu;
- J. tā kā lielākā daļa ES iedzīvotāju atbalsta spēcīgāku ES lomu un kopīgu Eiropas pieeju ārpolitikas un drošības politikas jautājumos un šāds atbalsts tiek pausts arī vairumā no konferences par Eiropas nākotni oficiālajā tiešsaistes platformā ievietotajos komentāros, un iedzīvotāji vēlas, lai ES ārpolitika un drošības politika būtu saskaņotāka un efektīvāka,
1. uzsver, ka, lai sasniegtu stratēģisko mērķi – attīstīt savu vadošo lomu pasaulē, ES būtu jāveido KĀDP, pamatojoties uz šādām sešām darbībām:

— aizstāvēt noteikumus balstītu starptautisko kārtību, kuras pamatā ir principi un saistības, kas noteiktas ANO Statūtos, Helsinku Nobeiguma aktā un Parīzes Hartā jaunai Eiropai,

⁽³⁾ ANO Tirdzniecības un attīstības konference, 2019. gada ziņojums par tirdzniecību un attīstību — globāla zaļā kursa finansēšana, 2019. gads.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- uzņemties vadošo lomu daudzpusēju partnerību stiprināšanā, jo īpaši tās partnerībā ar ANO, risinot globālās prioritātes un aizsargājot un veicinot demokrātiju un cilvēktiesības visā pasaulē;
- uzlabot ES redzamību un lēmumu pieņemšanu, kā arī pilnībā un efektīvāk izmantot ES “stingrās” un “maigās” varas instrumentus, tostarp ieviešot kvalificētu balsu vairākumu ES ārpolitikas lēmumu pieņemšanā,
- panākt Eiropas suverenitāti, saskaņoti sasaistot ES ārpolitikas un iekšpolitikas darbības un vajadzības gadījumā apvienojot spēju rīkoties autonomi ar gatavību veidot stratēģisku solidaritāti ar līdzīgi domājošiem partneriem,
- turpināt attīstīt reģionālās stratēģijas, tostarp diplomātisko un ekonomisko iesaisti un sadarbību drošības jomā,
- stiprināt ES KĀDP demokrātisko pārraudzību, rūpīgu pārbaudi, pārskatbilstību un parlamentāro dimensiju;

Uzņemties vadošo lomu daudzpusēju partnerību stiprināšanā, jo īpaši tās partnerībā ar ANO, risinot globālās prioritātes un aizsargājot un veicinot demokrātiju un cilvēktiesības visā pasaulē

2. atzinīgi vērtē ES pieaugošos centienus un iniciatīvas uzņemties vadību, veicinot globālas partnerības attiecībā uz galvenajām prioritātēm un stiprinot daudzpusējo uz noteikumiem un vērtībām balstīto kārtību, reformējot galvenās iestādes un organizācijas ar mērķi uzlabot to darbības efektivitāti un palielināt to noturību, labāk izmantojot pastāvošos mehānismus un globālās pārvaldības institūcijas; norāda, ka šīs iniciatīvas ļauj starptautiskajai sabiedrībai, ko reglamentē starptautiskās tiesības, efektīvi risināt tādas globālas problēmas kā klimata pārmaiņas, pandēmijas, enerģētikas krīze un terorisma draudi, kā arī cīnīties pret ļaunprātīgu autoritāru spēku ietekmi; atkārtoti norāda, ka ES ārpolitikai un drošības politikai ir jānodrošina ANO 2030. gada ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošana;

3. uzsver, ka ir jāattīsta patiesi stratēģiska ES un ANO partnerība klimatrīcības un cilvēktiesību jomā un saistībā ar krīžu pārvarēšanu; aicina dalībvalstis un visu pasaules valstu valdības piešķirt vairāk kompetenču, resursu un intervences spēju ANO struktūrām; pauž nožēlu par to, ka Ķīna un Krievija ANO Drošības padomē attur no nosodījuma izteikšanas represīviem režīmiem par to veiktajām darbībām un kavē vienotu starptautisku reakciju uz dažādām krīzēm, kā arī neļauj ANO līmenī īstenot G7 lēmumus; atkārtoti uzsver, ka stingri atbalsta Starptautisko Krimināltiesu (SKT), un aicina ES un dalībvalstis sniegt pienācīgu finansiālo atbalstu, lai SKT varētu veikt savus uzdevumus;

4. uzsver, ka ES ir visā pasaulē jāaizstāv un jāveicina demokrātija, rādot citiem ceļu ar savu piemēru, tostarp nodrošinot stingru demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma principu ievērošanu visās ES dalībvalstīs; aicina ES veicināt demokrātisko valstu aliansi visā pasaulē; uzstāj, ka ir jāapvieno resursi, jāapmainās ar paraugpraksi, jākoordinē kopīgas darbības un jāizstrādā kopīgas stratēģijas attiecībā uz autoritāru valstu un to pārstāvju, naidīgu nevalstisko dalībnieku un organizāciju, kā arī pret demokrātiju vērstu dalībnieku ļaunprātīgas iejaukšanās un dezinformācijas apkarošanu demokrātiskā sabiedrībā; uzskata, ka, lai šo mērķi sekmīgi īstenotu, ES un tās dalībvalstīm, cieši sadarbojoties arī ar NATO, būtu jāveicina visu valdību un visu sabiedrību aptveroša pieeja hibrīddraudu apkarošanai, ko papildinātu vērienīga demokrātijas atbalsta programma, kas vērsta uz vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu neatkarības saglabāšanu un veicināšanu; šajā sakarībā pilnībā atbalsta ASV rīkotos demokrātijas samitus, kuros galvenā uzmanība tiks pievērsta konkrētiem pasākumiem, kā aizstāvēt vispārējās cilvēktiesības, novērst demokrātijas lejupslīdi un apkarot korupciju;

5. aicina ES izstrādāt instrumentu kopumu ārvalstu iejaukšanās, propagandas un ietekmēšanas operāciju apkarošanai, tostarp izstrādājot jaunus instrumentus, kas ļautu likt pārkāpējiem segt radušās izmaksas, kā arī stiprināt attiecīgās struktūras, jo īpaši Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) stratēģiskās komunikācijas darba grupas; atzinīgi vērtē to, ka pašlaik tiek pārskatīts Komisijas Prakses kodekss dezinformācijas jomā; uzsver, ka ES ir jāpalielina savu darbību redzamība, nodrošinot labāku un stratēģiskāku komunikāciju par tās ārējām darbībām attiecībā uz saviem pilsoņiem un citiem pasaules iedzīvotājiem;

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

6. pauž dziļas bažas par pastāvīgo demokrātijas regresu un cilvēktiesību pārkāpumiem arvien lielākā skaitā trešo valstu, tostarp par uzbrukumiem politiskajām tiesībām un vēlēšanu integritātei; atkārtoti apstiprina, cik svarīgi ir, lai ES pastāvīgi atbalstītu vēlēšanu procesus pasaulē, cita starpā ar vēlēšanu novērošanas misijām, un atgādina par Parlamenta būtisko lomu šajā ziņā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt maksimālu aizsardzības līmeni vietējiem vēlēšanu novērotājiem; aicina ES turpināt stiprināt sadarbību vēlēšanu novērošanas jomā ar visiem attiecīgajiem partneriem, piemēram, Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO), Eiropas Padomi un organizācijām, kas apstiprinājušas Deklarāciju par starptautiskās vēlēšanu novērošanas principiem un Starptautisko vēlēšanu novērotāju rīcības kodeksu;
7. mudina ES arī turpmāk attīstīt tās vadošo lomu brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā daudzpusējos forumos, jo īpaši ANO; uzskata, ka ES būtu jānodrošina ES globālā cilvēktiesību sankciju režīma (*GHRSR*) (ES Magnitska akta) pārredzama un efektīva izmantošana, tostarp paplašinot *GHRSR* darbības jomu, lai aptvertu tajā ar korupciju saistītus nodarījumus; atkārtoti norāda, ka ES būtu labāk jāīsteno tās noslēgto starptautisko nolīgumu cilvēktiesību noteikumi; atgādina, ka ES *GHRSR* ir politisks raksturs un tas ir daļa no integrētas un vispusīgas ES īstenotās politiskās pieejas;
8. uzstāj, ka ES visās ārējās darbībās ir pilnībā un sistemātiski jānodrošina dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana un trešā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna (*GAP III*) īstenošana visos iesaistes līmeņos un visās attiecīgajās darbībās un koncepcijās, to turpinot arī pēc *GAP III* darbības beigām; aicina ES un dalībvalstis uzņemties vadošu lomu ANO Drošības padomes rezolūcijas 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību īstenošanā: mudina EĀDD uzlabot ģeogrāfisko līdzsvarotību, lai nodrošinātu visu dalībvalstu valstspiederīgo pienācīgu pārstāvību, kas atspoguļo to daudzveidību, kā norādīts ES Civildienesta noteikumu ⁽⁶⁾ 27. pantā;
9. prasa efektīvi īstenot 2020. gada ES miera starpniecības koncepciju, lai pilnveidotu ES kā tāda ietekmīga globāla rīcībspēka lomu, kas iegulda līdzekļus konfliktu novēršanā un mediācijā un uzņemas vadošu lomu miera veicināšanā un nodrošināšanā starptautiskā līmenī; atgādina, ka konfliktu novēršanas un risināšanas jomā ES atrodas salīdzinoši izdevīgākā pozīcijā nekā dalībvalstis atsevišķi; uzsver, ka Parlamentam šajā jomā ir ļoti nozīmīga loma, ko tas īsteno, izmantojot parlamentāro diplomātiju; atzīst jaunatnes organizāciju lomu miermīlīgas sabiedrības veidošanā, miera un iecietības, kā arī starpkultūru un starprelīģiju dialoga kultūras veicināšanā;
10. atkārtoti prasa plašāk atbalstīt ES jūras drošības stratēģiju, jo kuģošanas brīvības saglabāšana rada arvien lielākas problēmas gan pasaulē, gan kaimiņvalstīs; uzsver, ka vienmēr ir jāievēro kuģošanas brīvība; aicina ES pievērst lielāku uzmanību kuģošanas brīvības nodrošināšanai un pasākumiem, kas vērsti uz bruņotu konfliktu un militāru incidentu deeskalāciju un novēršanu jūrās;
11. aicina izstrādāt vērienīgu ES programmu, sadarbībā ar galvenajiem partneriem, lai atbalstītu reliģijas vai ticības brīvību ārpus ES un aktualizētu jautājumu par vajāšanu reliģijas vai ticības dēļ; norāda, ka reliģijas vai ticības brīvības atbalstīšana palīdz veicināt ilgstošu mieru un tādējādi arī risināt daudzas no problēmām, ar kurām saskaras ES un tā partnervalstis; mudina Komisiju iespējami drīz iecelt jaunu ES īpašo sūtni reliģijas un ticības brīvības veicināšanai;
12. atzinīgi vērtē ES centienus kā pasaules līderei cīņā pret klimata pārmaiņām un mudina Komisiju un EĀDD ierosināt tādas jaunas iniciatīvas kā Eiropas zaļā kursa internacionalizācija, kā arī jaunas iniciatīvas reaģēšanai uz drošības riskiem, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, un novērst šo pārmaiņu radītās sekas vietējā līmenī, jo īpaši neaizsargātā situācijā esošās iedzīvotāju grupās un smagi skartās kopienās; uzskata, ka ES būtu jāatbalsta vērienīgi CO₂ samazināšanas mērķi trešās valstīs, un uzsver, ka klimata diplomātijai ir jābūt izšķirošai nozīmei; sagaida, ka Eiropas zaļā kursa īstenošanai būs arī būtiskas ģeopolitiskas sekas un tā ietekmēs ES attiecības ar dažiem tās partneriem, piemēram, novēršot ES atkarību no Krievijas fosilo kurināmo piegādēm;
13. atzinīgi vērtē ES pieeju un globāli vadošās lomas uzņemšanos Covid-19 vakcīnu nodrošināšanā un pandēmijas sociālo un ekonomisko seku risināšanā, izmantojot mehānismu "COVAX" un Eiropas komandas piedāvāto globālās atveseļošanas paketi; aicina ES nākt klajā ar stabilu pasaules veselības stratēģiju, kurā ietilpst globāli un ES līmeņa centieni, lai globālā mērogā nodrošinātu labāku gatavību turpmākajām krīzēm un efektīvu reaģēšanu uz tām un visā pasaulē nodrošinātu brīvu, taisnīgu, piekļuvi cenu ziņā pieņemamām vakcīnām; atkārtoti uzsver, ka ES ir jākļūst autonomāki

⁽⁶⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

attiecībā uz veselības jautājumiem un jādažādo tās piegādes ķēdes, lai izbeigtu paļaušanos uz autoritāriem un totalitāriem režīmiem; atzinīgi vērtē ES un ASV partnerību globālajā Covid-19 vakcinācijas kampaņā;

14. atzīst, ka tehnoloģijas, savienojamība un datu plūsmas ir svarīgas ES ārējo attiecību un partnerattiecību nolīgumu dimensijas un ka minētajiem faktoriem ir ievērojama ģeopolitiskā ietekme; mudina ES veidot globālas partnerības, lai noteiktu taisnīgas, atvērtas un uz vērtībām balstītas normas un standartus attiecībā uz tehnoloģiju ētisku, noteikumos balstītu un uz cilvēku vērstu izmantošanu, kurā tiek ievērots individuālu lietotāju privātums, jo īpaši attiecībā uz mākslīgo intelektu un interneta pārvaldību, ES ārējā darbībā centrālu vietu atvēlot kiberdiplomātijai; uzsver, ka ES šajā ziņā ir jānodrošina sadarbība un koordinācija starp demokrātijām un konfliktu risināšanā ir jānodrošina starptautisko un humanitāro tiesību ievērošana; uzsver īpašo apdraudējumu, ko jaunās digitālās tehnoloģijas var radīt cilvēktiesību aizstāvjiem un citām personām, jo ar šīm tehnoloģijām var tikt kontrolēta, ierobežota un apdraudēta viņu darbība, kā to nesen apliecināja “Pegasus” atklājumi; aicina ES uzņemties iniciatīvu, lai veicinātu moratoriju represīviem mērķiem paredzētu spieģprogrammatūras tehnoloģiju eksportam un stingra starptautiska tiesiskā regulējuma pieņemšanu šajā jomā; aicina ES un dalībvalstis nodrošināt pienācīgu cilvēktiesību ievērošanu un rūpīgu Eiropas uzraudzības tehnoloģiju eksporta pārbaudi un tehnisko palīdzību saskaņā ar Divējāda lietojuma preču regulu⁽⁷⁾; prasa ES un dalībvalstīm sadarboties ar trešo valstu valdībām, lai izbeigtu represīvu likumdošanas praksi un represīvus tiesību aktus kiberdrošības un cīņas pret terorismu jomā; uzsver, ka ES ir jā saglabā indivīda tiesības; tādej uzsver, ka iedzīvotāju vērtēšanas sistēmas neatbilst ES pamatvērtībām; uzsver, ka ES nekādā gadījumā nedrīkst ieviest un izmantot šādu politiku un uzraudzības instrumentus; tādej uzsver, ka ES ir jāstrādā pie tā, lai ierobežotu un apkarotu digitālo represiju pārrobežu izplatību; norāda, ka aizsardzības tehnoloģiju un ieroču eksports joprojām ir dalībvalstu kompetencē;

15. atkārtoti norāda, ka ES būtu jāizstrādā un jāsteno globāla savienojamības stratēģija kā pašreizējās ES un Āzijas savienojamības stratēģijas turpinājums un kā stratēģiska atbilde, lai stiprinātu savu ietekmi daudzos pasaules reģionos, piemēram, Latīņamerikā, Āfrikā un Āzijā; tādej atzinīgi vērtē vērienīgo un daudzšķautņaino iniciatīvu “Globālā vārteja”, ar kuru Komisija nāca klajā 2021. gada 1. decembrī un kuras mērķis cita starpā ir taisnīgā un ilgtspējīgā veidā kopā ar partneriem ieguldīt digitālo tīklu un kvalitatīvas infrastruktūras izveidē visā pasaulē, un kurā tiek solīts stiprināt partnerības, neradot atkarību; uzsver, ka Komisijai vajadzētu noteikt, ka savienojamības projektu ar trešām valstīm īstenošana ir atkarīga no stingru sociālo un darba tiesību ievērošanas, pārredzamības, cilvēktiesību un demokrātijas standartu ievērošanas, pienācīgām pārbaudēm, sadarbības, labas pārvaldības un tehnoloģijas ētiskas izmantošanas gan ES iekšienē, gan ārzemēs; šajā sakarībā norāda, ka Komisijai būtu jāizstrādā stratēģija, lai uzlabotu partneru piekļuvi uzticamām un drošām tehnoloģijām; uzsver, ka investīcijām savienojamībā ir jāatbalsta ekonomikas noturība un Parīzes klimata nolīgumam atbilstoša ekonomikas dekarbonizācija; prasa ieguldīt lielākus centienus ES savienojamības partnerību īstenošanā un mudina Komisiju izstrādāt šos savienojamības projektus kopā ar līdzīgi domājošiem partneriem un sadarbībā ar tiem; atzinīgi vērtētu savienojamības partnerības izveidi ar Āfrikas Savienību nākamajā AS un ES samitā;

16. atzinīgi vērtē G7 globālo iniciatīvu “Atjaunot uzlabojot” un mudina ES aktīvi iesaistīties tās turpmākā attīstībā, tostarp apzinot saiknes un savstarpēji saskaņojot to ar “Globālo vārteju”;

Uzlabot ES redzamību un lēmumu pieņemšanu, kā arī pilnībā un efektīvāk izmantot ES “stingrās” un “maigās” varas instrumentus, tostarp ieviešot kvalificētu balsu vairākumu ES ārpolitikas lēmumu pieņemšanā

17. atkārtoti norāda, ka ES pirmām kārtām ir vajadzīga vienotība un spēcīgāka un patiesa tās dalībvalstu politiskā griba kopīgi vienoties par kopīgiem ES ārpolitikas mērķiem un ES sadarbību drošības un aizsardzības jomā un veicināt tos, tiecoties īstenot LES 21. pantā minētos mērķus, vērtības, principus un normas; uzsver, ka ir nepieciešams izveidot Drošības un aizsardzības savienību, kas būtu kā sākumpunkts kopējas Eiropas aizsardzības politikas īstenošanai, saskaņā ar LES 42. panta 2. punkta noteikumiem;

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/821 (2021. gada 20. maijs), ar ko izveido Savienības režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, starpniecības, tehniskās palīdzības, tranzīta un pārvadājumu kontrolei (OV L 206, 11.6.2021., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

18. uzsver, ka ES ārpolitikai ir nepieciešami pašai savi ārlietu, cilvēktiesību, drošības un aizsardzības instrumenti; atgādina, ka pastāvīgā strukturētā sadarbība (PESCO) bija nostiprināta Lisabonas līgumā, bet tika izveidota tikai 2017. gadā; tādēļ aicina dalībvalstis un Padomi rīkoties drosmīgi, lai pēc iespējas efektīvāk izmantotu visus Līgumos pieejamos ārpolitikas instrumentus;

19. uzsver, ka ES ir sadarbībā ar dalībvalstīm jāstiprina spēja rīkoties efektīvi, proaktīvi un neatkarīgi, un jādefinē ES reaģēšana uz pašreizējiem un turpmākajiem izaicinājumiem; uzsver, ka ES ir steidzami jāizveido mehānisms, kas ļautu dalībvalstīm un ES savstarpēji īstenot automātisku informācijas un izlūkdatu apmaiņu par ārlietu jautājumiem un drošības problēmām, kas rodas ārpus ES, tostarp terorismu, kurš joprojām apdraud Eiropas vērtības un drošību un kura novēršanai ir nepieciešama daudzdimensionāla pieeja; atzinīgi vērtē notiekošo Stratēģiskā kompasa procesu kā sākumpunktu Eiropas drošības un aizsardzības savienības izveidei un ES stratēģiskās autonomijas nodrošināšanai drošības un aizsardzības jomā, kā arī tādas kopējas Eiropas stratēģiskās kultūras attīstīšanai, kas balstās uz mūsu kopējām vērtībām, mērķiem un izpratni par pastāvošajiem draudiem, respektējot dalībvalstu drošības un aizsardzības politikas specifiskās iezīmes; sagaida, ka Stratēģiskais kompass palīdzēs veidot kopīgu redzējumu par ES drošību un aizsardzību, lai panāktu stratēģisko autonomiju; uzsver, ka gūtie rezultāti būtu jāatspoguļo 2016. gada ES globālās stratēģijas pārstrādātajā redakcijā, kurā būtu ņemti vērā galvenie apdraudējumi, izaicinājumi un iespējas un piedāvāti veidi, kā ES varētu uzņemties proaktīvāku lomu globālā mērogā; turklāt uzsver, ka šiem konstatējumiem vajadzētu būt par pamatu citu dokumentu, piemēram, 2018. gada Spēju attīstības plāna, pārskatīšanai;

20. uzsver cilvēktiesību kā ES instrumentu kopuma ārlietu jomā neatņemama elementa nozīmi un uzsver tā papildināmību; mudina ES, aizstāvojot cilvēktiesības un piemērojot sankcijas, koordinēt savu rīcību ar partnervalstīm, lai tādējādi palielinātu to ietekmi; atgādina, ka ierobežojošo pasākumu konsekventa un vienota piemērošana visās dalībvalstīs ir priekšnoteikums ES ārpolitikas uzticamībai un efektivitātei; mudina Komisiju kā Līgumu uzraudzītāju, kā arī Padomi un AP/PV kā atbildīgos par ES ārpolitikas vienotību, saskaņotību un efektivitāti nodrošināt, ka valstu atbildes pasākumi uz ES pieņemto ierobežojošo pasākumu pārkāpumiem ir efektīvi, samērīgi un atturoši; šajā sakarībā aicina ES nodrošināt to ES ierobežojošo pasākumu efektivitāti un pilnīgu ievērošanu, kuri noteikti, reaģējot uz Krievijas agresiju pret Ukrainu un tās nelikumīgo Krimas aneksiju; mudina ES turpināt īstenot ciešu koordināciju un sadarbību ar ASV attiecībā uz sankcijām, kas tiek piemērotas, īstenojot kopīgus ārpolitikas un drošības politikas mērķus, un vienlaikus izvairīties no iespējamām neparedzētām sekām abu valstu interesēm;

21. turklāt uzsver, ka pēc tam, kad Padome būs pieņēmusi Stratēģisko kompasu, tam vajadzētu radīt būtisku pievienoto vērtību ES KĀDP un kopējai drošības un aizsardzības politikai (KDAP) un vēl vairāk palielināt solidaritāti starp dalībvalstīm; atzinīgi vērtē to, ka Stratēģiskais kompass balstās uz kopīgu analīzi par draudiem un problēmām, ar ko saskaras mūsu ES un tās dalībvalstis, konstatē pašreizējās un turpmākās spēju nepilnības — gan institucionālās, gan sastāva ziņā — un sniedz skaidru ceļvedi šo trūkumu novēršanai; atkārtoti pauž Parlamenta nodomu iesaistīties šajā procesā, jo īpaši īstenojot savas pārbaudes tiesības un izveidojot regulāru pārskatīšanas procedūru; sagaida, ka Stratēģiskā kompasa galīgais projekts un NATO stratēģiskā koncepcija būs savstarpēji saskaņoti, lai nodrošinātu stiprāku sadarbību un sloga sadali un noteiktu veidus, kā stiprināt ES un NATO sadarbību; atkārtoti norāda uz principu “viens spēku kopums”; prasa dalībvalstīm pēc Stratēģiskā kompasa izstrādes pabeigšanas panākt kopīgu stratēģisko kultūru, kā arī vienīgu vienotu skatījumu attiecībā uz LES 42. panta 7. punktu un LESD 222. pantu, kā arī uz minēto noteikumu saistību ar Ziemeļatlantijas līguma 5. pantu; sagaida, ka Stratēģiskais kompass spēs sniegt vairāk iespēju partnerības valstīm, tostarp Austrumu partnerībai, saistībā ar noturības uzlabošanu pret mūsdienu drošības apdraudējumiem un problēmām; uzskata, ka Krievijas pašreizējā agresīvā ārpolitika un drošības politika šajā dokumentā būtu jāklasificē kā būtisks drošības apdraudējums Eiropas kontinentam;

22. atgādina, ka Līgumos ir paredzēta iespēja uzlabot lēmumu pieņemšanas procedūras KĀDP jomā; atgādina par LES 31. panta 2. punktu, kas ļauj Padomei pieņemt konkrētus lēmumus KĀDP jautājumos ar kvalificētu balsu vairākumu (KBV), un LES 31. panta 3. punktā ietvertu pārejas klauzulu, kura paredz iespēju pakāpeniski pāriet uz KBV attiecībā uz lēmumiem KĀDP jomā, kuriem nav militāras vai aizsardzības ietekmes, bet kuri palielina ES solidaritāti un savstarpējo palīdzību krīzes laikā; uzsver, ka vienprātība traucē ES spēju rīkoties, un tādēļ mudina dalībvalstis, pieņemot lēmumus par KĀDP, izmantot

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

KBV; jo īpaši atkārtoti aicina ieviest KBV, pieņemot paziņojumus par starptautiskiem cilvēktiesību jautājumiem un ar cilvēktiesībām saistītus lēmumus, ieviešot un īstenojot sankcijas saskaņā ar ES globālo cilvēktiesību sankciju režīmu, kā arī pieņemot visus lēmumus par civilajām kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijām; uzsver, ka LES 31. un 44. panta izmantošana varētu uzlabot ES elastību un spēju rīkoties daudzos un dažādos ārpolitikas jautājumos;

23. aicina rīkot ciešākas konsultācijas starp ES un NATO Politikas un drošības komitejas un Ziemeļatlantijas Padomes līmenī;

24. atkārtoti aicina izveidot jaunus sadarbības formātus, piemēram, Eiropas Drošības padomi, lai izstrādātu integrētu pieeju konfliktiem un krīzēm; uzsver, ka būtu jāapsver šīs sadarbības sastāvs un iespējamie uzdevumi; atgādina, ka pašlaik notiekošā konference par Eiropas nākotni nodrošina atbilstošu satvaru inovatīvu priekšlikumu izstrādei šajā jomā; aicina konferencē izvirzīt vērienīgākus mērķus attiecībā uz ES politikas nostādņu ārējo dimensiju, tostarp drošības un aizsardzības jomā, piemēram, izveidojot ES pastāvīgas daudz nacionālas militārās vienības un ieviešot KBV ES ārpolitikas lēmumu pieņemšanā; tomēr norāda, ka jaunas institucionālās sistēmas vien nebūs risinājums strukturālajām un politiskajām problēmām, ar kurām saskaras KDAP; atkārtoti aicina izveidot aizsardzības ministru padomi;

25. uzsver, ka, veidojot ES instrumentus, būtu jāparedz arī Eiropas Diplomātiskās akadēmijas izveide, kurā tiktu sagatavoti ES diplomāti, jau no paša sākuma gatavojot viņus tieši šim uzdevumam atbilstoši kopējām ES vērtībām un interesēm un veidojot patiesu komandas garu, ko nosaka kopīga diplomātiskā kultūra, raugoties no Eiropas perspektīvas; aicina pilnībā īstenot izmēģinājuma projektu "Virzībā uz Eiropas Diplomātiskās akadēmijas izveidi", kurš varētu sagatavot pamatus minētās akadēmijas izveidei un kura tvērumā būtu jāparedz atlases procedūras darbam EĀDD un ES delegācijās; uzsver, ka ir svarīgi stiprināt ES diplomātisko pārstāvību trešās valstīs un censties panākt pilnvērtīgu diplomātisko pārstāvību daudzpusējās organizācijās kopumā, bet jo īpaši ANO; uzsver, ka spēcīgāka ES pārstāvība trešās valstīs un daudzpusējās organizācijās ievērojami veicinātu ES iestāžu un dalībvalstu vienotību, kas tik ļoti nepieciešama, kad jārisina globālas problēmas KĀDP jomā;

26. uzsver, ka holistiskai pieejai KĀDP ir nepieciešama visu ES ārējās darbības jomā pieejamo līdzekļu sinerģija; šajā sakarībā uzsver Eiropas Parlamenta svarīgo lomu un salīdzinošās priekšrocības ES diplomātijā, jo īpaši, izmantojot starpparlamentārās attiecības un demokrātijas atbalsta programmas, ko Parlaments īsteno ar trešām pusēm; aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis atzīt Parlamentu par neatņemamu Eiropas komandas sastāvdaļu un ņemt to vērā visās darbības struktūrās; uzsver, ka kultūra ir kļuvusi par noderīgu diplomātisko instrumentu un ārkārtīgi nozīmīgu ES "maigās" varas daļu; uzsver, ka kultūrai ir liels potenciāls popularizēt ES vērtības;

27. aicina EĀDD un Padomi veikt pasākumus, lai pārskatītu ES īpašo pārstāvju un īpašo sūtņu darbības jomu un pilnvaras un nodrošināt pārredzamu un vispusīgu šo amatu efektivitātes un pievienotās vērtības izvērtējumu, kā Parlaments to lūdzis savā 2019. gada 13. marta ieteikumā⁽⁸⁾; mudina EĀDD un Padomi darīt visu nepieciešamo, lai pēc iespējas ātrāk izpildītu šo Parlamenta ieteikumu;

28. atzinīgi vērtē Komisijas centienus palielināt ES prognozēšanas spējas, tostarp KĀDP jomā, kā norādīts otrajā ikgadējā stratēģiskās prognozēšanas ziņojumā "ES spējas un rīcības brīvība"; ierosina iestāžu prognozēšanas pasākumus veikt politiskā līmenī, lai politikas veidošanā iekļautu prognozēšanu un uzlabotu ES gatavību turpmākajiem izaicinājumiem, piemēram, klimatisko apstākļu izraisītām krīzēm un konfliktiem, un nostiprinātu tās spēju ietekmēt reģionālās un globālās norises;

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. marta ieteikums Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos par ES īpašo pārstāvju darbības jomu un pilnvarām (OV C 23, 21.1.2021., 146. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

29. uzsver, ka ES budžeta ārējai dimensijai ir jābūt pienācīgi finansētai un sagatavotai tā, lai būtu iespējams nekavējoties reaģēt uz pašreizējām, briesošām un nākotnē iespējamām problēmām; uzstāj, ka ārējās darbības budžets gan ģeogrāfiski, gan tematiski būtu jākoncentrē uz prioritārajām jomām un uz jomām, kurās ES rīcība var sniegt vislielāko pievienoto vērtību;

Panākt Eiropas suverenitāti, saskaņoti sasaistot ES ārpolitikas un iekšpolitikas darbības un vajadzības gadījumā apvienojot spēju rīkoties autonomi ar gatavību veidot stratēģisku solidaritāti ar līdzīgi domājošiem partneriem

30. aicina ES palielināt savu stratēģisko autonomiju konkrētās jomās, kas ir būtiskas Savienības pastāvīgam pārkumam starptautiskajā mērogā, piemēram, ES vērtību, pamattiesību, taisnīgas tirdzniecības, ekonomikas, drošības un tehnoloģiju, sociālā taisnīguma, zaļās un digitālās pārkārtošanās, enerģētikas un tās lomas veicināšanā, vērstoties pret autoritāro un totalitāro režīmu uzstājību; uzsver nepieciešamību savstarpēji saistīt ES ārējās darbības un iekšpolitiku; atkārtoti aicina izveidot Eiropas drošības un aizsardzības savienību, kas būtu sākumpunkts kopējas Eiropas aizsardzības īstenošanai saskaņā ar LES 42. panta 2. punktu un ļautu ES rīkoties autonomi, lai vajadzības gadījumā aizsargātu savas drošības intereses un palīdzētu padarīt ES par spējīgāku un uzticamāku stratēģisko partneri tās sabiedrotajiem, tostarp NATO un ASV; aicina pastiprināt un racionalizēt sadarbību aizsardzības jomā, piemēram, jautājumos, kas saistīti ar aizsardzības aprīkojumu;

31. uzsver, ka ES autonomija drošības un aizsardzības jomā nozīmē tādu uzticamu un sadarbspējīgu stratēģisko spēju attīstību, koordināciju un ātru izvēršanu, kas vajadzīgas efektīvai krīžu pārvarēšanai, ES un tās iedzīvotāju aizsardzībai, galveno partneru apmācībai, efektīvai sadarbībai, lēmumu pieņemšanai un darba dalīšanai, attīstības un ražošanas spējām starp dalībvalstīm, pilnībā solidarizējoties gan ES līmenī, gan citām starptautiskām organizācijām, piemēram, ANO un NATO, un spējai vajadzības gadījumā pieņemt lēmumus un rīkoties autonomi un neatkarīgi, kā arī saskaņā ar savām interesēm, principiem un vērtībām, kā noteikts LES 21. pantā, jo īpaši kļūstot par efektīvu pasaules mēroga dalībnieku un pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības; uzsver, ka prioritāte būtu jāpiešķir spēcīgu un uzticamu alianšu, partnerību un daudzpusēju vienošanos veidošanai un tam, lai veidotu stratēģisku solidaritāti ar līdzīgi domājošām valstīm; uzsver, ka ar šo pieeju būtu vēl vairāk jāpastiprina sadarbība ar partneriem, jo īpaši NATO ietvaros; norāda, ka šīm uzlabotajām Eiropas stratēģiskajām spējām un struktūrām vajadzētu būt saderīgām un papildinošām ar NATO; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētājas paziņojumu par Eiropas aizsardzības jautājumiem veltīta samita rīkošanu Francijas prezidentūras laikā; uzsver, ka ES un NATO līdz 2021. gada beigām iesniegs kopīgu deklarāciju par sadarbību; aicina izveidot "ātrās izvēršanas spējas", ar ko iepazīstināja PV/AP, kā pirmo soli ceļā uz ES pastāvīgu daudz nacionālu militāro vienību izveidi; uzsver, ka šādiem spēkiem būtu jāsniedz pievienotā vērtība salīdzinājumā ar ES kaujas grupām, kas nekad nav tikušas izvietotas; tādēļ aicina Padomi un Komisiju izvērtēt un izstrādāt iespējas izveidot ES pastāvīgas daudz nacionālas militāras vienības, ko finansē gan no Eiropas Miera mehānisma, gan no ES budžeta, pilnībā izmantojot pašreizējās iespējas, ko piedāvā ES līgumi;

32. atzīst, ka NATO ir pastāvīgs Eiropas kolektīvās drošības un aizsardzības pamats, un mudina sabiedrotos abās Atlantijas okeāna pusēs atkārtoti apstiprināt savu apņemšanos attiecībā uz NATO kā galveno Eiropas un Atlantijas reģiona aizsardzības struktūru; atkārtoti aicina sabiedrotos saglabāt un izpildīt saskaņotās sloga sadales prasības, tostarp aizsardzības izdevumus ar mērķi 2 % no IKP, par ko 2014. gadā tika panākta vienošanās Ņūportā notikušajā NATO samitā;

33. aicina dalībvalstis saskaņot savu ieroču eksporta politiku, pamatojoties uz noteikumiem Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli⁽⁹⁾, un pieņemt lēmumu par visu kritēriju stingru piemērošanu; atkārtoti aicina PV/AP par prioritāti atzīt atbrūnošanos un ieroču neizplatīšanu un kontroli, jo dažus kontroles režīmus apstrīd ļaunprātīgi valstiski dalībnieki, bet citi lielā mērā tiek ignorēti, kā arī tiek izstrādātas un ieviestas jaunas tehnoloģijas, kuras var ne tikai kvalificēt kā revolucionāras, bet pat uzskatīt par apvērsumu militārajā jomā;

34. uzsver, ka Savienībai ir jāturpina attīstīt un stiprināt savu tehnoloģisko, operatīvo un digitālo suverenitāti un speciālās zināšanas, pilnveidojot Eiropas aizsardzības rūpniecību un tirgu, attīstot Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu, palielinot kopīgu militāro pētniecību un izstrādi, iepirkumus, apmācību, uzturēšanu, kopēju pieeju piegādes drošībai un vērienīgāku sadarbību ar demokrātiskajiem sabiedrotajiem; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš

⁽⁹⁾ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

jaunām revolucionārām tehnoloģijām, kibernetikas pasākumiem un kibernetikas aizsardzībai, kritisko infrastruktūru aizsardzībai un izturētspējai, kā arī galveno tehnoloģisko komponentu, piemēram, mikrovadītāju, piegādes drošībai; atgādina par iespējām, ko sniedz esošie instrumenti un mehānismi, piemēram, PESCO, Eiropas Aizsardzības fonds un koordinētais ikgadējais pārskats par aizsardzību; aicina dalībvalstis pilnībā izmantot šādus instrumentus un mehānismus; atzinīgi vērtē pirmos uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus saistībā ar Eiropas Aizsardzības fondu, kas ir būtisks instruments Eiropas drošības un aizsardzības, kā arī ES stratēģiskās suverenitātes stiprināšanai;

35. pauž bažas par ES tehnoloģisko atkarību no trešo valstu pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši nedemokrātiskām valstīm; pauž bažas par to, ka Eiropa savas kibernetikas nodrošināšanas jomā ir atkarīga no ārvalstu digitālajiem rīkiem; aicina ES iestādes panākt ES mēroga vienprātību par nepieciešamību saglabāt Eiropas neatkarību dažādās galvenajās tehnoloģiju jomās un ierosināt pragmatisku un autonomu pieeju, lai novērstu atkarību un ģeopolitisko ietekmēšanu būtiski svarīgās tehnoloģiju nozarēs; jo īpaši uzsver 5G un zemūdens kabeļu infrastruktūras stratēģisko nozīmi;

36. uzsver, ka kopēja kibernetikas aizsardzības politika un ievērojama kibernetikas aizsardzības spējas ir pamatelementi padziļinātas un uzlabotas Eiropas drošības un aizsardzības savienības attīstīšanai; uzsver, ka gan kopējās, gan dalībvalstu militārās kibernetikas aizsardzības spējas ir steidzami jāattīsta un jāpastiprina; uzsver, ka visām ES iestādēm un dalībvalstīm ir jāsadarbības visos līmeņos, lai izstrādātu kibernetikas stratēģiju; aicina EĀDD nodrošināt, lai tā aktīviem, telpām un darbībām, tostarp galvenajai mītni, un ES deleģācijām būtu atbilstīgs kibernetikas līmenis;

37. uzsver, ka Eiropas kosmosa nozare ir viens no stūrakmeņiem ES autonomijas sasniegšanai globālā līmenī, kā arī mūsu sabiedrības labklājībai un drošībai; pauž nopietnas bažas par to, ka kosmosa strauji kļūst par politisku arēnu, kas atspoguļo ģeopolitisko konkurenci uz Zemes, un jaunu tehnoloģisko poligonu, un tam ir potenciāls ātri kļūt par militāru arēnu, ja netiks ieviesti pareizie starptautiskie juridiskie instrumenti; atbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt ES kosmosa politiku, tostarp vērienīgo jauno ES kosmosa programmu, kurai jābūt vērsta uz to, lai aizsargātu pašreizējos un turpmākos Eiropas kosmosa aktīvus; uzstāj, ka ES būtu jāsaņem politiskās un finansiālās saistības ar saviem mērķiem kosmosa jomā; aicina ES pastiprināt apņemšanos izstrādāt visaptverošu starptautisku kosmosa regulējumu, lai novērstu kosmosa telpas militarizāciju; sniedz atbalstu Eiropas Savienības Satelītcenru, lai tas varētu savlaicīgi brīdināt lēmumu pieņēmējiem par iespējamām krīzēm, kā arī palīdzētu izprast vispārējo situāciju;

Turpināt attīstīt reģionālās stratēģijas, tostarp diplomātisko un ekonomisko iesaisti un sadarbību drošības jomā

38. atzinīgi vērtē secinājumus, kas pieņemti Rietumbalkānu samitā, kurš notika Brdo pri Kranju laikā, kad Slovēnija bija Padomes prezidentvalsts; atkārtoti pauž atbalstu Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvai un tādēļ atkārtoti aicina paātrināt paplašināšanās procesu un nodrošināt skaidru ceļu valstīm, kuras vēlas pievienoties ES; mudina dalībvalstis beidzot pildīt savus solījumus un uzsver, ka steidzami ir jāriko pirmās starpvaldību konferences ar Albāniju un Ziemeļmaķedoniju un jāpiešķir Kosovai liberalizēts vīzu režīms; uzsver, ka paplašināšanās process joprojām balstās uz to, ka kandidātvalstis izpilda visus attiecīgos kritērijus, kā to noteikusi Eiropadome, īpašu uzmanību pievēršot demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību un minoritāšu tiesību stiprināšanai, kā arī izlīguma un ekonomiskā progresā veicināšanai Rietumbalkānos, kas ir priekšnoteikums noturīgam mieram, stabilitātei un labklājībai; uzsver, ka ir vajadzīga ciešāka sadarbība kopīgu problēmu risināšanā; uzsver, ka jāanalizē pieredze, kas gūta saistībā ar paplašināšanās politiku, un ka jāpalielina pamanāmība un turpmāki ieguldījumi reģionā, lai palielinātu sabiedrības informētību un tādējādi arī ES uzticamību un iesaisti; mudina ES sadarboties ar Rietumbalkānu valstīm, lai rastu risinājumus problēmām, kas kavē turpmākas reformas, tostarp 14 būtiskāko prioritāšu īstenošanu Bosnijā un Hercegovinā un Deitonā–Parīzes miera līguma noteikumu ievērošanas nodrošināšanu; uzsver, cik svarīga ir šo partnervalstu integrācija Eiropā, lai nodrošinātu stabilitāti un drošību visā kontinentā; aicina ES atbalstīt Rietumbalkānu pilsonisko sabiedrību Eiropas vērtību popularizēšanā un izplatīšanā; atzinīgi vērtē EUFOR operāciju *Althea*, kas Bosnijā un Hercegovinā veicina mieru, stabilizāciju un tās integrāciju Eiropā; atgādina, ka šai operācijai joprojām ir izšķiroša nozīme drošības un stabilitātes nodrošināšanā gan Bosnijā un Hercegovinā, gan visā reģionā; uzsver, ka, ņemot vērā iespējamo turpmāko paplašināšanos, ir vajadzīga efektīvāka lēmumu pieņemšana ES līmenī; stingri nosoda Serbu Republikas nekonstitucionālās separātiskās darbības, kuras mērķis ir izveidot paralēlas iestādes medicīnas un medicīnisko ierīču, tieslietu, aizsardzības, drošības un nodokļu jomā, tādējādi apdraudot Bosnijas un Hercegovinas valsts struktūras un radot eksistenciālus draudus tās vienotībai un teritoriālajai integritātei; nosoda reģionālo dalībnieku kaitīgo lomu un Krievijas iejaukšanos šīs valsts iekšējās lietās; aicina Padomi noteikt

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

mērķtiecīgas sankcijas *Milorad Dodik* un viņa sabiedrotajiem par viņa kaitnieciskajām darbībām, pastāvīgo situācijas destabilizāciju valstī un Bosnijas un Hercegovinas suverenitātes un teritoriālās integritātes grausšanu;

39. uzsver, ka ar nesen pieņemto Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu 2021.–2027. gadam (*IPA III*) būtu jāatbalsta ilgtermiņa ieguldījumi šā reģiona Eiropas nākotnē un ka efektīvi jāizmanto minētā instrumenta uzlabotie nosacījumi, lai sasniegtu konkrētus rezultātus; atzinīgi vērtē modernizētajā *IPA III* paredzētos stingrākos nosacījumus attiecībā uz demokrātiju, cilvēktiesībām un tiesiskumu; atzinīgi vērtē Ekonomikas un investīciju plānu Rietumbalkāniem un aicina to nekavējoties īstenot, lai veicinātu reģiona ilgtermiņa atveseļošanu, ekonomikas izaugsmi un ilgtspējīgu tā savienojamību, tuvinot Rietumbalkānus ES vienotajam tirgum;

40. atkārtoti pauž nelokāmu atbalstu Austrumu partnerības (AP) valstīm, jo īpaši attiecībā uz to neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti šo valstu starptautiski atzītajās robežās, kā arī pauž cieņu tautas gribai pašai lemt par savu nākotni un ārlietu politiku bez jebkādas iejaukšanās no ārienes; aicina pilnībā īstenot asociācijas nolīgumus ar Gruziju, Moldovu un Ukrainu un Visaptverošo un pastiprināto partnerības nolīgumu ar Armēniju; uzsver nepieciešamību turpināt sarunas par ES un Azerbaidžānas visaptverošo un pastiprināto partnerības nolīgumu saskaņā ar nosacījumiem, ko Eiropas Parlaments izklāstījis 2018. gada 4. jūlija ieteikumā par sarunām par ES un Azerbaidžānas visaptverošo nolīgumu⁽¹⁰⁾; mudina AP valstis un jo īpaši tās, kuras izvēlējušās demokrātijas un Eiropas integrācijas ceļu, nodrošināt pamatbrīvību, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu un turpināt īstenot nepieciešamās sociālās, ekonomiskās un politiskās reformas; atzinīgi vērtē Komisijas 2020. gada 18. marta kopīgo paziņojumu "Austrumu partnerības politika pēc 2020. gada: noturības stiprināšana — Austrumu partnerība, kas sniedz labumu visiem" (JOIN(2020)0007), atkārtoti norāda, ka ES atbalsts turpmākai integrācijai ir atkarīgs no konkrēta progressa šo reformu īstenošanā; atbalsta ES nosacītības un diferenciacijas principu, tostarp stimulus; uzsver, ka AP valstu panākumus var apliecināt un konsolidēt tikai ar ES integrācijas procesa palīdzību, un tas var arī parādīt Krievijas iedzīvotājiem, kādus sociālekonomiskos ieguvumus var sniegt Eiropas tipa reformas; aicina Komisiju un Padomi izmantot gaidāmo AP samitu, lai paustu stingru atbalstu mūsu partneriem; aicina ES līderus nodrošināt, ka pieci ilgtermiņa mērķi un desmit jaunie mērķi 2025. gadam ar 2021. gada jūnijā ierosinātajā Ekonomikas un investīciju plānā paredzēto finansējumu sniegs reālu ieguldījumu sociālajā un ekonomikas atveseļošanā no Covid-19 pandēmijas, stiprinās ekonomiskās saites un izveidos tirdzniecības ceļus starp ES un partnervalstīm;

41. nosoda Krievijas un citu ārējo spēku tiešo un netiešo iesaistīšanos reģionā notiekošajos bruņotajos konfliktos, kā arī hibrīdizbrukumos, teritoriju okupēšanā un militāro spēku klātbūtnes paplašināšanu gan pašā reģionā, gan savās teritorijās, kas robežojas ar šo reģionu; uzsver, ka sakarā ar pastāvīgo apdraudējumu mūsu tuvumā esošajā reģionā, tur ir nepieciešama gan ES, gan NATO fiziska klātbūtne; atbalsta ES un AP valstu sadarbības stiprināšanu drošības un aizsardzības jomā, jo īpaši reģionālo konfliktu miermīlīgas atrisināšanas veicināšanā, vērstoties pret hibrīddraudiem, kiberuzbrukumiem, dezinformācijas un propagandas kampaņām, pārtraucot trešo personu iejaukšanos demokrātiskajos procesos un palielinot sabiedrības noturību; atzīst triju asociēto partneru konverģenci KĀDP un atbalsta ciešāku sadarbību KDAP jomā, tostarp dalību PESCO, ja ir izpildīti paredzētie nosacījumi;

42. pauž nopietnas bažas par stāvokli Baltkrievijā; pauž visstingrāko nosodījumu par vardarbību pret miermīlīgiem protestētājiem un prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus politiskos ieslodzītos, kas aizturēti pirms un pēc tā sauktajām 2020. gada 9. augusta prezidenta vēlēšanām, un atcelt visas viņiem izvirzītās apsūdzības; atkārtoti uzsver, ka neatzīst Aleksandru Lukašenko par Baltkrievijas prezidentu; aicina Padomi nekavējoties un ciešā sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem īstenot visstingrākās un visplašākās iespējamās sankcijas pret visiem Baltkrievijā veikto noziedzīgo nodarījumu izdarītājiem, kas šajā valstī viltoja vēlēšanu rezultātus un piekropj vardarbību un represijas, kā arī pret personām un struktūrām, kas organizē vai veicina darbības, kuras veicina ES ārējo robežu nelikumīgu šķērsošanu; aicina Padomi turpināt starptautisko koordināciju, lai pastiprinātu šā diktatora un viņa režīma izolēšanu; stingri nosoda A. Lukašenko režīma īstenošanos, pret ES vērstos hibrīdizbrukumus, tostarp neatbilstīgu migrantu izmantošanu pie ES ārējām robežām un cilvēku instrumentalizāciju politisku mērķu sasniegšanai, pārkāpjot starptautiskās normas; mudina ES un tās dalībvalstis ātri reaģēt uz jauniem apdraudējumiem saskaņā ar ES tiesību aktiem un starptautiskajām saistībām un pielāgot

⁽¹⁰⁾ OV C 118, 8.4.2020., 158. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

KĀDP un migrācijas un patvēruma politiku šiem jaunajiem izaicinājumiem; paūz solidaritāti ar dalībvalstīm, kas saskaras ar šādiem draudiem; paūz bažas par Krievijas karaspēka plaša mēroga izvietošanu Baltkrievijā, uzskata, ka tas apdraud Eiropas drošību un Baltkrievijas suverenitāti, un prasa to nekavējoties atvilkt un ievērot minētās valsts suverenitāti; uzsver, ka stingri atbalsta demokrātisku Baltkrieviju, un norāda, cik nozīmīga ir plašāka sadarbība ar Baltkrievijas pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas pārstāvjiem; uzsver, cik svarīga ir Parlamenta platforma cīņai pret nesodāmību Baltkrievijā, un mudina izmantot visus pieejamos juridiskos līdzekļus, lai sauktu pie atbildības A. Lukašenko un viņa režīma dalībniekus;

43. uzsver, ka ir jāpalielina ES un dalībvalstu iesaistīšanās Dienvidkaukāzā, lai nodrošinātu reģiona stabilitāti un labklājību, kā arī lai novērstu reģionālo lielvaru ietekmi un iejaukšanos; atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšsēdētāja iesaistīšanos Gruzijā pastāvošās politiskās krīzes mazināšanā; uzskata, ka tā ir viena no ES vadošās lomas darbības jomām, un aicina īstenot līdzīgu pieeju krīzes un konflikta situācijām AP reģionā un ārpus tā; atbalsta Gruzijas teritoriālo integritāti un nosoda Krievijas īstenoto Gruzijas teritorijas, tostarp Abhāzijas un Činvali reģiona/Dienvidosetijas okupāciju; atgādina Krievijai par tās starptautiskajām saistībām, kas izriet no 2008. gada pamiera nolīguma, kuru Francijas prezidentūras laikā ES kā vidutājs palīdzēja noslēgt; aicina Krieviju rīkoties konstruktīvi un dot iespēju panākt progresu Ženēvas starptautiskajās apspriedēs; aicina Krieviju pārtraukt cilvēktiesību pārkāpumus okupētajās Gruzijas teritorijās un atgādina Krievijas Federācijai par juridisko pienākumu, kas tai jāuzņemas kā varai, kura īsteno "efektīvu kontroli", kā norādīts Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumā lietā Gruzija pret Krieviju (II) ⁽¹⁾; nosoda okupācijas spēku provokācijas, tostarp Gruzijas pilsoņu nolaupišanu, nogalināšanu, nelikumīgu aizturēšanu, kā arī nemitīgo robežu pārvietošanas procesu; aicina ES, tās dalībvalstis un PV/AP aktīvi iesaistīties, lai rastu noturīgu risinājumu Armēnijas un Azerbaidžānas konfliktam par Kalnu Karabahu, un novērst turpmāku spriedzes saasināšanos šajā reģionā, jo īpaši piespiežot Azerbaidžānu un Armēniju risināt kara rezultātā radušās problēmas, tostarp saistībā ar robežu demarkāciju un visu atlikušo karagūstekņu atbrīvošanu; atgādina, ka EDSO Minskas grupa joprojām ir vienīgais starptautiski atzītais formāts šā konflikta atrisināšanai, kas balstās uz teritoriālās integritātes, spēka nelietošanas, pašnoteikšanās un vienlīdzīgu tiesību principiem un konfliktu miermīlīgu atrisināšanu; aicina to ātri atgriezties pie savas starpnieka lomas;

44. atkārtoti spēcīgi nosoda Krievijas agresīvo politiku attiecībā uz Ukrainu, jo īpaši līdz šim nepieredzēti plašo militāro spēku koncentrāciju pie Ukrainas robežām, okupētajā Donbasā un nelikumīgi anektētajā Krimā, kā arī Baltkrievijā, jo īpaši nepārtraukto finansiālo un militāro atbalstu nelikumīgiem bruņotiem veidojumiem Donbasā, Krimas Autonomās Republikas un Sevastopoles pilsētas nelikumīgo okupāciju, Azovas jūras blokādi un atkārtotos kiberuzbrukumus un citus hibrīduzbrukumus Ukrainai; uzsver, ka Krievijas militāro spēku koncentrēšana apdraud mieru, stabilitāti un drošību Eiropā; aicina Krievijas valdību atvilkt savus bruņotos spēkus no Ukrainas robežām un pārtraukt apdraudēt kaimiņvalstis; uzsver, ka turpmāka Krievijas agresija pret Ukrainu novedīs pie bargām politiskām, ekonomiskām, finansiālām un personīgām sankcijām pret Krievijas Federāciju, tās ekonomiku un lēmumu pieņēmējiem; atzinīgi vērtē Starptautiskās Krimas platformas izveidi un aicina ES iestādes, dalībvalstis un visus līdzīgi domājošos partnerus aktīvi iesaistīties šajā iniciatīvā, kuras mērķis ir atjaunot Ukrainas teritoriālo integritāti; atkārtoti paūz atbalstu Krimas tatāru tautas Medžlisam, kas ir vienīgā starptautiski atzītā Krimas tatāru pārstāvības struktūra, un paūz atzinību par Ukrainas pilsoņu, jo īpaši Krimas tatāru, nelokāmo nostāju okupētajā Krimā; aicina atjaunot Minskas procesu, lai izbeigtu militāro konfliktu Austrumukrainā; atbalsta pastāvīgos aicinājumus sniegt lielāku un uzticamu militāro un drošības palīdzību Ukrainai tās drošības sektorā un militāro reformu jomā un apsver iespēju sniegt militāru apmācību Ukrainas bruņoto spēku virsniekiem; atzinīgi vērtē ES un Ukrainas kiberdrošības dialoga pirmo sanākumi un aicina palielināt ES palīdzību Ukrainai kiberdrošības jomā; atzinīgi vērtē diskusiju par ES militāro padomdevēju un apmācību misiju Ukrainā un paūz atbalstu;

45. stingri nosoda plaši izplatītos vardarbības aktus, kas sākās pēc 2022. gada janvārī Kazahstānā notikušajiem miermīlīgajiem protestiem; aicina Kazahstānas varas iestādes sākt pilnīgu un neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par šo nemieru laikā veiktajiem cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumiem;

46. uzsver, ka ir steidzami jāturpina dialogs starp Amerikas Savienotajām Valstīm, to Eiropas sabiedrotajiem un Krieviju par drošību Eiropā; uzstāj, ka ES ir jābūt šo diskusiju neatņemamai partnerei, lai saglabātu visu Eiropas valstu neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti, stimulētu uzticības veicināšanas pasākumus un mazinātu spriedzi Eiropas kontinentā;

⁽¹⁾ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2021. gada 21. janvāra spriedums, Gruzija/Krievija (II).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

vienlaikus uzsver, ka gadījumā, ja Krievijas Federācija iebruktu Ukrainā, ES sadarbībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un citiem sabiedrotajiem un tuviem partneriem ir jābūt gatavai piemērot plašas sankcijas pret Krieviju;

47. atkārtoti norāda, ka Gruzijai un Ukrainai saskaņā ar LES 49. pantu ir Eiropas perspektīva un tā var iesniegt pieteikumu, lai kļūtu par Savienības dalībvalsti, ja tā atbilst visiem Kopenhāgenas kritērijiem, ievēro demokrātijas principus, pamatbrīvības, cilvēktiesības un minoritāšu tiesības un atbalsta tiesiskumu; tādēļ aicina ES un tās dalībvalstis atzīt Gruzijas un Ukrainas Eiropas perspektīvu, kas tiek uzskatīta par vitāli svarīgu šo valstu drošībai un stabilitātei, kā arī virzītājspēku, lai tās turpinātu īstenot iekšējās reformas;

48. atzinīgi vērtē Komisijas un PV/AP 2021. gada 9. februāra kopīgo paziņojumu par atjaunoto partnerību ar dienvidu kaimiņreģionu ⁽¹²⁾ un atbalsta mieru, stabilitāti, labklājību un demokrātiskos principus šajā reģionā; aicina Komisiju pilnībā īstenot šajā kopīgajā paziņojumā izklāstītās iniciatīvas; pauž nožēlu par to, ka 25 gadus pēc Barselonas procesa uzsākšanas vēl nav pabeigta kopīgas labklājības, stabilitātes un brīvības telpas izveide ar Vidusjūras reģiona dienvidu kaimiņvalstīm; tomēr atkārtoti aicina drosmīgi pārskatīt visu Eiropas kaimiņattiecību politiku attiecībā uz finansējumu un atbalstu, kas pieejams Eiropas Savienības kaimiņvalstīm, lai nodrošinātu, ka kaimiņattiecību partneri turpina reformas un aņemmas īstenot ciešu dialogu un sadarbību ar ES, vienlaicīgi nodrošinot konkrētiem apstākļiem pielāgotas politikas nostādnes;

49. atgādina par saistībām, ko ES uzņēmusies attiecībā uz Tuvo Austrumu miera procesu un nolīguma noslēgšanu starp abām pusēm, tostarp saistībā ar jautājumiem par nolīgumu galīgo statusu, jo īpaši ņemot vērā nepieciešamību uz vietas saglabāt apstākļus mierīgam divu valstu risinājumam, pamatojoties uz 1967. gada robežām, ar Jeruzalemi kā abu valstu galvaspilsētu, pastāvot drošai Izraēlas valsti un neatkarīgai, demokrātiskai, blakusesošai un dzīvotspējīgai Palestīnas valstij, kuras dzīvo blakus mierā un drošībā, pamatojoties uz pašnoteikšanās tiesībām un pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības; ņemot to vērā, aicina atsākt patiesus miera centienus, kuru mērķis ir ar starptautiskās sabiedrības atbalstu panākt reālus rezultātus starp abām pusēm; aicina ES palielināt savu iesaisti miera procesa atjaunošanā starp izraēliešiem un palestīniešiem, cita starpā izmantojot uzticības veicināšanas pasākumus, reģionālo dialogu un pastiprinātu transatlantisko sadarbību reģionā, kā arī labāk izmantojot savu ietekmi attiecībā uz abām pusēm; uzsver, ka joprojām ir jāatbalsta vitāli svarīgu pakalpojumu sniegšana miljoniem palestīniešu bēgļu visā Tuvo Austrumu reģionā; tādēļ prasa turpināt ES un starptautisko atbalstu — gan politisku, gan finansiālu — ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA);

50. aicina izbeigt darbības, kas varētu apdraudēt divu valstu risinājuma dzīvotspēju uz vietas, piemēram, Izraēlas apmetņu būvniecību un palestīniešu mājokļu un infrastruktūras nojaukšanu okupētajā Rietumkrastā, tostarp Austrumjeruzalemē; aicina rast politisku risinājumu, lai izbeigtu blokādi un atvieglotu Gazas joslā pastāvošo humanitāro krīzi, tostarp panākt nepieciešamās drošības garantijas, lai novērstu vardarbību pret Izraēlu; stingri nosoda terorismu; uzsver, cik svarīgas ir palestīniešu vēlēšanas, lai atjaunotu Palestīnas politisko iestāžu demokrātisko leģitimitāti un iedzīvotāju atbalstu tām;

51. atzinīgi vērtē Abrahama vienošanās (*Abraham Accords*) un uzsver to nozīmīgumu miera, stabilitātes un sadarbības nodrošināšanai reģionā; aicina Komisiju un Padomi atbalstīt Izraēlas un Arābu valstu attiecību normalizēšanu, īstenojot un paplašinot Abrahama vienošanās, jo tās ir svarīgs ieguldījums ilgstoša miera panākšanai Tuvajos Austrumos; atzīst ASV nozīmīgo lomu;

52. pauž nopietnas bažas par situāciju Libānā un stingri mudina Libānas vadību darboties, mērķtiecīgi īstenojot veicamos uzdevumus, uzticami un atbildīgi, kā arī brīvi no ārvalstu ietekmes; uzsver *Hezbollah* un citu grupējumu īpašo atbildību par Libānas 2019. gada tautas kustības apspiešanu un Libānas politisko un ekonomisko krīzi; aicina Irānu atturēties no jaukšanās Libānas iekšējās lietās un prasa respektēt Libānas suverenitāti un politisko neatkarību; stingri nosoda *Hezbollah* īstenoto raķešu raidīšanu no Libānas dienvidiem uz civiliedzīvotāju apdzīvotajām teritorijām Izraēlā; atsaucoties uz ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2254 (2015), noraida to, ka prezidentam *Bashar al-Assad* varētu būt jebkāda loma pēckonflikta Sīrijā; atzinīgi vērtē un atbalsta pret *Bashar al-Assad* un viņa sabiedrotajiem vērsto kriminālizmeklēšanu attiecībā uz ķīmisko ieroču izmantošanu un viņu saukšanu pie atbildības par daudziem kara noziegumiem; iesaka dalībvalstīm paplašināt to personu sarakstu, kurām piemēro mērķtiecīgas sankcijas, iekļaujot *Assad* režīma civilās un

(12) JOIN(2021)0002.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

militārās amatpersonas, kuras saskaņā ar ticamiem avotiem ir bijušas iesaistītas kara noziegumos, noziegumos pret cilvēci un citos nopietnos pārkāpumos; atkārtoti aicina Komisiju nākt klajā ar ES rīcības plānu nesodāmības novēršanai, iekļaujot tajā īpašu nodaļu par Sīriju; uzsver, ka ar šo rīcības plānu būtu jācenšas labāk koordinēt un saskaņot dalībvalstu resursus un centienus, kas vajadzīgi nolūkā saukt pie atbildības kara noziedzniekus Eiropas Savienībā;

53. joprojām pauž nopietnas bažas par Turcijas valdības aizvien uzstājīgāko ārpolitiku, kas atkārtoti rada pretrunas starp šo valsti un ES kopumā, atsevišķām tās dalībvalstīm un tās kaimiņvalstīm; norāda, ka saskaņā ar Komisijas 2021. gada 19. oktobra ziņojumu par Turciju⁽¹³⁾ šī valsts savās darbībās joprojām ļoti maz ievēro KĀDP nostādnes, 2021. gada augustā tām atbilda tikai aptuveni 14 % Turcijas darbību; atkārtoti norāda uz ieilgušo situācijas pasliktināšanos saistībā ar cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu Turcijā; norāda, ka uz ES finansējumu Turcijai attieksies nosacījumu sistēma, tostarp ANO Statūtu principu, starptautisko tiesību un Eiropas vērtību un principu ievērošana; prasa atsākt diplomātisko dialogu, lai rastu ilgtspējīgus risinājumus strīdiem Vidusjūras austrumdaļā; atzīst, ka Turcija arī turpmāk būs ES stratēģiski nozīmīga valsts un ka ir jāpastiprina tās iesaiste kopēju interešu jomās, īpaši koncentrējoties uz noteiktām politikas jomām, piemēram, klimata pārmaiņām, terorisma apkarošanu, migrāciju, drošību un ekonomiku; šajā sakarībā atzinīgi vērtē neseno un pirmo augsta līmeņa dialogu par migrāciju un drošību un atkārtoti pauž atzinību Turcijai par miljoniem Sīrijas migrantu un bēgļu uzņemšanu; secina, ka pagaidām Turcijas izredzes pievienoties ES ir nereālas; tāpēc stingri uzstāj, ka tad, ja pašreizējā negatīvā tendence netiks steidzami un konsekventi vērsta pretējā virzienā, Komisijai saskaņā ar 2005. gada oktobra sarunu programmu būtu jāiesaka oficiāli apturēt pievienošanās sarunas ar Turciju, lai abas puses reālistiski un ar strukturēta, augsta līmeņa dialoga palīdzību pārskatītu pašreizējās sarunu programmas piemērotību un spēju darboties, kā arī pētītu jaunus, alternatīvus un visaptverošus turpmāko attiecību modeļus; atgādina, ka ES ir gatava izmantot visus savā rīcībā esošos instrumentus, tostarp sankcijas, lai aizsargātu savas un dalībvalstu intereses un uzturētu reģionālo stabilitāti;

54. uzsver, ka ir svarīgi pilnībā īstenot ES un Apvienotās Karalistes Izstāšanās līgumu, tostarp Protokolu par Īriju un Ziemeļīriju, un tirdzniecības un sadarbības nolīgumu; uzsver Protokola nozīmi miera un stabilitātes saglabāšanā, kā arī Eiropas vienotā tirgus integritātes un pienācīgas darbības nodrošināšanā; atzinīgi vērtē pasākumus, kas veikti, lai atbilstoši Līguma noteikumiem izveidotu Eiropas Parlamenta deputātu un Apvienotās Karalistes parlamenta deputātu parlamentāro partnerības asambleju; joprojām ir gatavs turpināt attīstīt un stiprināt ES un Apvienotās Karalistes sadarbības sistēmu, kā rezultātā varētu tikt noslēgts nolīgums par ārpolitiku, kā arī drošības un aizsardzības politiku un jautājumiem, kas izraisa kopīgas bažas; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi turpināt ciešu sadarbību starp ES un Apvienoto Karalisti starptautiskos forumos, jo īpaši ANO, ņemot vērā daudzās vērtības un intereses, kas mums ir kopīgas, un mūsu ģeogrāfisko tuvumu;

55. uzsver nepieciešamību stiprināt ES un ASV transatlantisko sadarbību, balstoties uz vienlīdzīgu partneru attiecībām, kas pamatojas uz kopīgām vērtībām un mērķiem, kā arī partnerattiecību principu vadības un atbildības jomā, vienlaikus respektējot otras puses autonomiju, intereses un centienus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES un ASV 2021. gada samita paziņojumu "Ceļā uz atjaunotu transatlantisko partnerību", kas nodrošina labu pamatu vērienīgai transatlantiskajai programmai; pilnībā atbalsta un aņņemas īstenot sinerģijas un kopīgos ārpolitikas un drošības mērķus, vēl vairāk padziļinot sadarbību ES un ASV transatlantiskajā dialogā, lai risinātu daudzas būtiskas globālas problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas un draudus, ko rada autoritāri un totalitāri režīmi; atzinīgi vērtē Transatlantiskās tirdzniecības un tehnoloģiju padomes izveidi; iesaka regulāri rīkot ES un ASV samitus, lai visaugstākajā līmenī dotu pastāvīgu impulsu ļoti būtiskajai transatlantiskajai sadarbībai; atkārtoti pauž atbalstu Transatlantiskās politikās padomes izveidei, ko vadītu abu pušu ārpolitikas vadītāji; uzsver, ka, lai uzturētu spēcīgas transatlantiskās attiecības, ES būtu vairāk jāattīsta savas rīcības spējas; uzsver, ka ES ir ātri jāpielāgojas ASV mainīgajai lomai pasaules mērogā, lai aizsargātu savas būtiskās intereses un sasniegtu savus ārpolitikas mērķus; uzsver, ka ES un ASV ir jāsaņņo savi centieni terorisma un radikalizācijas apkarošanā un jānodrošina šo centienu realizēšanai nepieciešamais līdzekļi; aicina ES un ASV sadarboties, lai novērstu pastāvīgos un pieaugošos draudus kultūras mantojuma aizsardzībai un saglabāšanai, jo īpaši konfliktu zonās;

⁽¹³⁾ SWD(2021)0290.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

56. uzsver, ka ES attiecības ar Āfriku ir ārkārtīgi svarīgas, lai nodrošinātu attiecīgās vajadzības un attīstītu partnervalstu lielo potenciālu, kā arī īstenotu kopīgās intereses; uzsver, ka šīm attiecībām ar ES kaimiņos esošo kontinentu būtu jāatspoguļo kopīgs liktenis un jākoncentrējas uz ticamas perspektīvas radīšanu, jo īpaši jaunākajām paaudzēm; atzinīgi vērtē Komisijas un PV/AP 2020. gada 9. marta kopīgo paziņojumu "Ceļā uz visaptverošu stratēģiju ar Āfriku"⁽¹⁴⁾ un atkārtoti aicina iet tālāk par līdzekļu devēju un saņēmēju attiecībām un veicināt patiesu partnerību, kuras pamatā ir cilvēces attīstība un dabas resursu aizsardzība; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību aicināt Komisiju un PV/AP padziļināt diskusijas ar ES partneriem Āfrikā — gan atsevišķām valstīm, gan tādām reģionālajām organizācijām kā Reģionālais ekonomikas mehānisms un Reģionālās ekonomikas kopienas, kas veido Āfrikas Savienību (ĀS); uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt ĀS un tās reģionālo komponentu centienus izveidot efektīvu drošības arhitektūru konfliktu novēršanai un konfliktu pārvaldībai, cita starpā visaptveroši atbalstot Āfrikas rezerves spēku un to reģionālo komponentu operacionalizāciju; aicina visās ES un Āfrikas attiecību jomās stingri īstenot IAM; atzinīgi vērtē nolīguma, kas sekos Kotonū nolīgumam, noslēgšanu 2021. gada aprīlī, ES saīšu ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu organizāciju stiprināšanu, kā arī paplašināto sadarbību daudzpusējos forumos par ilgtspējīgas attīstības programmu un klimatrīcību; pauž bažas par kavēšanos ar nolīguma, kas sekos Kotonū nolīgumam, parakstīšanu; ņem vērā atpakaļuzņemšanas nolīgumus ar Āfrikas valstīm;

57. pauž nopietnas bažas par aizvien lielāku nedrošību Sāhelas reģionā, kas ietekmē ārkārtīgi daudzus civiliedzīvotāju drošību un dzīves apstākļus, un aizvien biežākiem islāma kaujinieku uzbrukumiem, kas smagi ietekmē šā reģiona, jo īpaši Mali un Burkinafaso, stabilitāti; aicina ES un Sāhelas G5 iesaistīties šīs situācijas risināšanā, lai novērstu drošības sistēmas sabrukumu plašākā reģionā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē atjaunotās partnerattiecības starp NATO un Mauritāniju, kas ir ES galvenā reģionālā sabiedrotā un kuras spēki visaktīvāk apkaro terorismu šajā reģionā; nosoda to, ka Āfrikā darbojas privāti militārie un drošības uzņēmumi, jo īpaši Kremļa atbalstītā Krievijas Wagner grupa, kas ir izdarījusi plašus cilvēktiesību pārkāpumus, vienlaikus atbalstot nedemokrātisku valstu intereses, uz nevainīgu civiliedzīvotāju un kara plosīto Āfrikas valstu drošības, stabilitātes un labklājības rēķina; uzstāj, ka ir jāatjaunina, ES un Āfrikas stratēģija, izmantojot integrētu pieeju, kas var nodrošināt drošību un attīstību, lai Sāhelā valdošajā satraucošā situācijā radītu stabilitāti, ņemot vērā 2021. gadā novērotās norises un pieaugošo nestabilitāti visā reģionā, kā arī būtisko ietekmi, ko notikumi šajā reģionā atstāj ne tikai uz Āfriku, bet arī uz ES un tās dalībvalstīm; uzsver, ka, ņemot visu to vērā, ir jāsadarbojas aizsardzības, attīstības un miera veidošanas stratēģijas izstrādē, lai apkarotu džihādīstu aktivitātes palielināšanos Sāhelas reģionā un citās Āfrikas daļās;

58. pauž nopietnas bažas par notikumu attīstību Krievijā un atkārtoti pauž ES ieinteresētību saglabāt brīvību, stabilitāti un mieru Eiropas kontinentā un ārpus tā robežām; uzskata, ka ES būtu cieši jāsadarbojas un jākoordinē darbības ar NATO un citiem partneriem, lai atturētu Krieviju no destabilizējošu un graujošu darbību veikšanas Eiropā, jo īpaši Baltijas valstīs un Austrumeiropā, tostarp ar iejaukšanos vēlēšanās, dezinformācijas kampaņām un atbalstu galēji labējām partijām; uzsver, ka pret Krievijas iestādēm jāvērs nopietnākas sankcijas par represijām, ko tās īsteno pret saviem pilsoņiem; pauž nožēlu, ka Krievijas militārie spēki turpina okupēt Ukrainas un Gruzijas teritorijas daļas, kas ir starptautisko tiesību aktu pārkāpums, ka tie joprojām uzturas Moldovas Republikā un ka Krievija turpina destabilizēt mieru un drošību šajā reģionā, kā arī aktīvi izmantot hibrīdpasākumus pret Eiropas demokrātiskajām valstīm; pauž satraukumu par to, ka Krievija iejaucas Rietumbalkānu reģionā, izmantojot hibrīdtaktiku, kas ietver dezinformācijas kampaņas ar mērķi mazināt ES ietekmi un atsevišķu valstu apņemšanos virzīties uz kopīgu Eiropas nākotni; uzsver nepieciešamību paust vienotu nostāju attiecībā uz ES politiku šajā jautājumā, tostarp par sankciju piemērošanu; tādēļ aicina Komisiju ciešāk koordinēt savu Krievijas stratēģiju ar dalībvalstīm, lai ES vienoti stātos pretī Krievijas draudiem; uzsver, ka Parlaments ir ieteicis ES kopā ar dalībvalstīm pārskatīt ES īstenoto politiku attiecībā uz Krieviju un izstrādāt visaptverošu ES stratēģiju attiecībā uz šo valsti; mudina ES izstrādāt stratēģiju par turpmākām ES attiecībām ar demokrātisku Krieviju, kas Krievijas iedzīvotājiem skaidri parādītu, kādu labumu šādas attiecības varētu sniegt; uzsver, ka attiecībās ar Krieviju nevar notikt būtiskas izmaiņas, kamēr vien tā īsteno agresīvu politiku pret ES un tās kaimiņvalstīm; atkārtoti uzsver, ka ES ir skaidri jānorāda — ja Krievija turpinās pašreizējo politiku attiecībā uz Baltkrieviju, ES būs jāievieš papildu ierobežošanas un atturēšanas pasākumi attiecībā uz Krieviju; pauž bažas par to, ka Krievija ir atkārtoti pārkāpusi ieroču kontroles nolīgumus un standartus, kā rezultātā ir beidzis darboties Līgums par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem, kā arī par to, ka Krievija ir pārkāpusi Ķīmisko ieroču konvencija, izmantojot militāra pielietojuma neiroparalītiskas vielas gan iekšzemē, gan ES teritorijā; uzsver, ka ir jāizdara

⁽¹⁴⁾ JOIN(2020)0004.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

spiediens uz Krievijas Federāciju, lai tā ievērotu starptautiskās tiesības un līgumus; pauž nožēlu par to, ka Krievija izmanto energoresursus, jo īpaši gāzes piegādi dalībvalstīm caur Ukrainu, kā ģeopolitisku instrumentu spiediena izdarīšanai, un aicina samazināt enerģētisko atkarību no Krievijas, veicinot enerģijas avotu un maršrutu diversifikāciju, tostarp apturot *Nord Stream 2* projekta darbību; mudina Komisiju un dalībvalstis stiprināt Eiropas enerģētisko drošību, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo gāzes un elektroenerģijas cenu straujo pieaugumu; mudina ES ciešāk sadarboties ar Krievijas iedzīvotājiem, tostarp izstrādājot skaidri definētu iesaistīšanas mērķi, kam būtu jākoncentrējas ne tikai uz tradicionālo selektīvo sadarbību ar Kremli, bet arī uz stratēģisku un dinamiskāku sadarbību ar Krievijas opozīciju un pilsonisko sabiedrību;

59. uzsver, ka Arktika ES ir stratēģiski un ģeopolitiski nozīmīgs reģions, un uzsver ES apņemšanos rīkoties atbildīgi, tiecoties panākt ilgtspējīgu un mierīgu šā reģiona attīstību; uzsver, ka Arktikas reģions saskaras ar unikāli sarežģītām problēmām un ka ES ir vairāk jāiesaistās to risināšanā, piedāvājot risinājumus, kuros ir arī ņemtas vērā Arktikas iedzīvotāju, tostarp pirmiedzīvotāju, zināšanas un griba; šajā sakarībā atzīnīgi vērtē Komisijas un PV/AP 2021. gada 13. oktobra kopīgo paziņojumu "Spēcīgāka ES iesaiste, lai nodrošinātu miermīlīgu, ilgtspējīgu un labklājīgu Arktikas reģionu" ⁽¹⁵⁾; aicina visas ieinteresētās personas reaģēt uz ļoti satraucošo klimata pārmaiņu ietekmi un izraisītajām sekām Arktikā; uzsver, ka Arktikas militarizācijas perspektīva rada būtiskus drošības riskus reģionā un ārpus tā, un pauž bažas par globālo drošības jautājumu iespējamo ietekmi uz Arktiku un par Krievijas nemitīgo un būtisko militāro spēku koncentrēšanos Arktikā, kā arī par Ķīnas tālejošo attīstības un infrastruktūras iniciatīvu un ambīciju ietekmi uz šo reģionu; norāda, ka Arktikai ir izšķiroša nozīme visas Eiropas drošībā; uzsver, ka ES ir jābūt skaidrībai par savu lomu Arktikas drošības jautājumos un labi jāsadarbības ar NATO; uzsver, ka ir svarīgi ievērot starptautiskos tiesību aktus un nolīgumus, lai Arktikā nepieaugtu spriedze; šajā sakarībā aicina pievērst lielāku uzmanību pirmajam Arktikas optiskās šķiedras kabelim, kas ir daļa no interneta pamatsistēmas un pret ko aizvien vairāk tiek vērstas starptautiskas spiegošanas operācijas; mudina Arktikas Padomes locekļus pievērsties pieaugošajai militarizācijai un meklēt platformas, lai šo jautājumu pienācīgi risinātu gan Arktikas Padomes ietvaros, gan ar valstīm, kas nav tās locekļi; atbalsta ES lielākos centienus iegūt novērotājas statusu Arktikas Padomē, lai palielinātu savu ģeopolitisko ietekmi;

60. uzsver, ka Ķīna ir ne tikai ES sadarbības un sarunu partnere, bet arī konkurente aizvien lielākā skaitā jomu un sistēmiska sāncense; kā uzsvērts 2021. gada 16. septembra rezolūcijā par jaunu ES stratēģiju attiecībā uz Ķīnu ⁽¹⁶⁾, atkārtoti aicina ES izstrādāt uzstājīgāku, visaptverošāku un saskaņotāku ES stratēģiju attiecībā uz Ķīnu, kas apvieno visas dalībvalstis un veido attiecības ar aizvien pašpārliecinātāko un intervencionistiskāko Ķīnu visas ES interesēs; uzsver, ka šai stratēģijai būtu jāveicina uz noteikumiem balstīta daudzpusēja kārtība, tās pamatā vajadzētu būt ES vērtību un interešu aizsardzībai un tai būtu jābalstās uz trim principiem: sadarboties, kur iespējams, konkurēt, ja vajadzīgs, un konfrontēt, kad nepieciešams; aicina pastiprināt demokrātisko valstu sadarbību, lai risinātu jautājumu par Ķīnas Komunistiskās partijas (ĶKP) pieaugošo uzstājību un represīvajām darbībām;

61. stingri atbalsta Taivānas kā novērotājas jēgpilnu līdzdalību starptautisku organizāciju sanāksmēs, mehānismos un pasākumos un ciešāku ES un Taivānas sadarbību, tostarp divpusējā ieguldījumu nolīgumā; aicina PV/AP un Komisiju steidzami sākt divpusēja ieguldījumu nolīguma ar Taivānu ietekmes novērtēšanu, publisku apspriešanu un tā darbības jomas izpēti, gatavojoties sarunām par divpusējo ekonomikas saišu padziļināšanu; ar nopietnām bažām norāda uz neseno spēka izrādīšanu un augošo spriedzi tādos reģionālajos karstajos punktos kā Dienvidķīnas jūra, Austrumķīnas jūra un Taivānas šaurums; pauž lielas bažas par Ķīnas pastāvīgajiem militārajiem manevriem Taivānas šaurumā, tostarp tiem, kas vērsti pret Taivānu vai notiek Taivānas pretgaisa aizsardzības identifikācijas zonā; aicina Ķīnas Tautas Republiku (ĶTR) pārtraukt šādu militāru dižošanu, kas nopietni apdraud mieru un stabilitāti Taivānas šaurumā un Indijas un Klusā okeāna reģionā; atkārtoti norāda, ka Ķīnas un Taivānas attiecības būtu jāveido konstruktīvi, iesaistoties dialogā; uzsver, ka iebilst pret jebkādu vienpusēju rīcību, kas varētu apdraudēt Taivānas šauruma *status quo*; uzsver, ka jebkādas izmaiņas savstarpējās attiecībās nedrīkst veikt pret Taivānas iedzīvotāju gribu; mudina ES un tās dalībvalstis proaktīvi iesaistīties sadarbībā ar līdzīgi domājošiem starptautiskajiem partneriem, lai censtos panākt mieru un stabilitāti Taivānas šauruma abos krastos un veidot partnerības ar Taivānas demokrātisko valdību;

⁽¹⁵⁾ JOIN(2021)0027.

⁽¹⁶⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0382.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

62. stingri nosoda Ķīnā notiekošos cilvēktiesību pārkāpumus, jo īpaši pret etniskajām un reliģiskajām minoritātēm, kas galvenokārt vērsti pret islāmticīgajiem uiguriem, kristiešiem un tibetiešiem, bet arī nosoda demokrātijas un brīvību apspiešanu Makao un Honkongā, tostarp 2020. gadā uzspiežot drakonisko nacionālās drošības likumu; nosoda Ķīnas agresīvo rīcību Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūrā, kas ietekmē kuģošanas brīvību, kā arī Ķīnas revizionistisko nostāju Austrumāzijā, kuras rezultātā ir notikušas vairākas sadursmes uz robežām ar kaimiņvalstīm;

63. atkārtoti nosoda Ķīnas iestāžu nepamatoti un patvaļīgi noteiktās sankcijas pret vairākiem Eiropas iedzīvotājiem, tostarp pieciem Eiropas Parlamenta deputātiem, un struktūrām; atkārtoti aicina Ķīnas valdību atcelt šos pilnīgi nepamatotos ierobežojošos pasākumus;

64. nosoda ĶTR darbības Honkongā un uzsver, ka pašreizējie centieni mazināt Honkongas autonomiju ir ne tikai pretrunā Ķīnas noslēgtajos divpusējos līgumos paredzētajiem pienākumiem un starptautiskajiem tiesību aktiem, bet arī rada šaubas par to, vai Pekina var būt uzticams partneris; pastiprina apņemšanos īstenot mērķtiecīgas sankcijas saskaņā ar ES cilvēktiesību globālo sankciju režīmu pret Ķīnas amatpersonām, kas iesaistītas cilvēktiesību pārkāpumos Honkongā un Siņdzjanā, un turklāt mudina Padomi pieņemt mērķtiecīgas sankcijas, tostarp īstenot ceļošanas aizliegumus un aktīvu iesaldēšanu, pret personām un struktūrām Honkongā un ĶTR par nopietniem cilvēktiesību un starptautisko tiesību pārkāpumiem, kas veikti Honkongā; aicina tās dalībvalstis, kurām joprojām ir spēkā izdošanas līgumi ar Ķīnu un Honkongu, apturēt personu izdošanu ikreiz, kad personas izdošana pakļauj viņu spīdzināšanai vai cietsirdīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai, gadījumos, ja šai personai tiktu izvirzītas apsūdzības politiski motivētu iemeslu dēļ, kā arī citos gadījumos, kad apsūdzības tiktu vērstas pret etniskajām minoritātēm, demokrātiju atbalstošiem opozīcijas pārstāvjiem Honkongā un disidentiem kopumā, un gadījumos, kad tas pārkāptu ES saistības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju;

65. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES piebiedrotos transatlantiskajiem partneriem centienos veikt neatkarīgu āreju izmeklēšanu par Ķīnas pilsētā Uhaņā sākotnēji konstatētā Covid-19 vīrusa izcelsmi, lai rastu ļoti vajadzīgās atbildes un informāciju par to, kā novērst turpmākas globālas katastrofas, kas tieši ietekmē ārpolitiku un drošības politiku;

66. apsūdz ĶKP Lietuvas un citu ES dalībvalstu un partnervalstu ietekmēšanā un aicina vairāk solidarizēties ar valstīm, uz kurām ĶKP izdara spiedienu, tostarp sadarboties ar mūsu demokrātiskajiem sabiedrotajiem, lai atvērtu mūsu tirgu valstīm, kuras cieš no ĶKP izdarīta ekonomiskā spiediena; atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu sākt Pasaules Tirdzniecības organizācijā lietu pret Ķīnu, lai aizstāvētu Lietuvu;

67. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētājas paziņojumu par plāniem nākt klajā ar jaunu kopīgu paziņojumu par partnerību ar Persijas līča reģionu; aicina ES iesniegt saskaņotu stratēģiju līdzsvarotai ES iesaistei reģionā, par galveno stratēģisko mērķi izvirzot reģionālās drošības un sadarbības veicināšanu; norāda, ka ar šādu iesaisti būtu jācenšas veidot sinerģijas ar reģionālajiem dalībniekiem, piemēram, ar Bagdādes Sadarbības un partnerības konferenci, un palielinot ES atbalstu neoficiālās diplomātijas dialoga iniciatīvām, kurās tiek iesaistītas akadēmiskās aprindas, reliģiskie līderi un citi dalībnieki; ir pozitīvi noskaņots saistībā ar spriedzes mazināšanos starp Irānu un Saūda Arābiju un aicina abas valstis ātri atsākt pilnīgas diplomātiskās attiecības; atkārtoti norāda, ka ES prioritāte ir atjaunot Kopīgo visaptverošo rīcības plānu (KVRP), kas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu Eiropas un šā reģiona drošību; atgādina, ka KVRP joprojām ir vienīgais veids, kā apturēt Irānas satraucošās kodoldarbības; augstu vērtē AP/PV un EĀDD starpnieka lomu ASV un Irānas sarunās par KVRP iespējamu atjaunošanu; aicina ASV un Irānu iesaistīties jēgpilnās sarunās ar mērķi atgriezties pie KVRP ieviešanas; uzstāj, ka virzībā uz KVRP atjaunošanu Irānai ir jāatgriežas pie visu tās saskaņā ar KVRP uzņemto saistību īstenošanas, bet ASV – jāatceļ visas ar KVRP saistītās sankcijas; norāda, ka ir jārisina un jāapkaro Irānas plašākās ļaunprātīgās un destabilizējošās darbības Tuvajos Austrumos un citur, tostarp ES dalībvalstu teritorijā; uzsver, ka jebkurā nolīgumā ar Irānu ir jāparedz pietiekami aizsardzības pasākumi, lai Irānai nebūtu iespēju iegūt kodolieročus; pauž dziļas bažas par Starptautiskā Atomenerģijas aģentūras (SAEA) ziņoto, ka tā nav varējusi piekļūt uzraudzības un novērošanas aprīkojumam Irānas kodoliekārtās un kodolmateriālu atrašanās vietās, kas būtiski apgrūrina SAEA spēju pārbaudīt un uzraudzīt Irānas

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

kodoldarbības, un ka pēdējo divu gadu laikā joprojām nav atrisināti ar aizsardzības pasākumiem saistīti jautājumi; pauž nosodījumu par Irānas cilvēktiesību pārkāpumiem pret savu tautu, tās ballistisko raķešu programmu un terorisma darbībām šajā reģionā;

68. uzsver, ka situācija Afganistānā ir trauksmes signāls, kas liek ES atkārtoti izvērtēt starptautisko pieeju nācīgas veidošanai ārvalstīs un stratēģiski pārveidot integrētu pieeju savai ārpolitikai, palielināt savu atbildības daļu globālajā drošībā un censties panākt lielāku suverenitāti savā ārpolitikā un drošības politikā; pauž bažas par dramatisko humanitāro, politisko, ekonomisko un drošības situāciju Afganistānā, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka katrs trešais Afganistānas iedzīvotājs cieš badu; aicina Komisiju un EĀDD palielināt humāno palīdzību un izmantot visus to rīcībā esošos instrumentus, lai nodrošinātu, ka briesmām pakļautajiem Afganistānas iedzīvotājiem ir pieejama aizsardzība; uzsver, ka *Taliban* režīmam ir jāuzņemas atbildība par cilvēku dzīvības un īpašuma aizsardzību un par drošības, civilās kārtības un sabiedrisko pakalpojumu atjaunošanu; atkārtoti norāda, ka Afganistānas sievietes un meitenes, ar Afganistānas pilsonisko sabiedrību saistītu profesiju pārstāvji, cilvēktiesību aizstāvji, politiskie aktīvisti, žurnālisti, akadēmiskās aprindas, mākslinieki, reliģiskās un etniskās minoritātes un citas briesmām pakļautas iedzīvotāju grupas, tāpat kā visi Afganistānas iedzīvotāji, ir pelnījuši dzīvot drošībā un cieņā un ka tiem tiek nodrošināta pilnīga piekļuve izglītībai un sabiedriskajai dzīvei, un atzinīgi vērtē plašo starptautisko atbalstu viņu tiesībām un brīvībām; aicina turpināt briesmām pakļauto Afganistānas iedzīvotāju, jo īpaši tiesnešu–sieviešu, cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu, vietējo darbinieku un citu personu, kurām draud briesmas, jo viņu darbs ir saistīts ar demokrātijas un pamatbrīvību veicināšanu, evakuēšanu; aicina ES saglabāt pēdējo 20 gadu laikā gūtos panākumus un nodrošināt, ka Afganistāna atkal nekļūst par drošu patvērumu teroristu grupējumiem; aicina ES veikt rūpīgu pārbaudi un izdarīt secinājumus no 20 gadu iesaistes Afganistānā un nekavējoties izstrādāt visaptverošu, uz pieredzi balstītu ES stratēģiju attiecībā uz Afganistānu un apkārtējām valstīm; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar kaimiņvalstīm un šā reģiona valstīm, lai nodrošinātu globālo drošību un reģionālo stabilitāti, vienlaikus paturot prātā, ka ne visām Afganistānas kaimiņvalstīm un reģionālajām lielvarām ir tādi paši mērķi kā ASV vadītajai koalīcijai; šajā sakarībā uzsver konkrētu valstu nozīmīgo iesaistīšanos Eiropas iedzīvotāju repatriācijā un briesmām pakļauto Afganistānas iedzīvotāju evakuācijā, jo īpaši izdarot ievērojamu diplomātisko spiedienu uz *Taliban* spēkiem;

69. atzinīgi vērtē ES atjaunoto apņemšanos attiecībā uz Indijas un Klusā okeāna reģionu un sapratni, ka tas kļūst ES arvien nozīmīgāks, kā norādīts PV/AP un Komisijas 2021. gada 16. septembra kopīgajā paziņojumā “ES stratēģija sadarbībai Indijas un Klusā okeāna reģionā”⁽¹⁷⁾ un Padomes 2021. gada 19. aprīļa secinājumos par šo pašu tematu; atbalsta ciešāku sadarbību ar šā reģiona valstīm, jo īpaši Japānu, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) valstīm, Austrāliju, Jaunzēlandi un Koreju; atzīst reģionā pastāvošo intensīvo ģeopolitisko konkurenci un teritoriālos strīdus, ko lielā mērā veicina Ķīnas pieaugošā uzstājība attiecībā ar tās kaimiņvalstīm; aicina visas puses ievērot starptautisko tiesību principus un jo īpaši ANO Jūras tiesību konvencijas principus; uzsver, ka ir vajadzīga stratēģiska ilgtermiņa iesaiste Indijas un Klusā okeāna reģionā un ka jāveido visaptveroši un stratēģiski mehānismi divpusējam un daudzpusējam dialogam ar Indijas un Klusā okeāna valstīm un to sabiedrībām, jo īpaši ar tādām līdzīgi domājošām valstīm kā Japāna, Dienvidkoreja, Austrālija un Jaunzēlande; uzsver to, cik svarīga ES drošībai un labklājībai ir drošība un stabilitāte Indijas un Klusā okeāna reģionā; norāda uz jaunām partnerattiecībām šajā reģionā, piemēram, trīspusējas militārās alianses izveidi starp Austrāliju, Apvienoto Karalisti un ASV (AUKUS), un pauž nožēlu par to, ka šī partnerība tika izveidota ar vāju koordinācijas līmeni;

70. uzsver Indijas pieaugošo reģionālo un ģeopolitisko ietekmi; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka politiskā iesaiste, lai stiprinātu ES un Indijas partnerību un pilnībā izmantotu divpusējo attiecību potenciālu; atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešama dziļāka partnerība, kurai būtu jābalstās uz kopīgām vērtībām un cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu; atzīst, ka Indija ir svarīga ES partnere, ņemot vērā tās nostāju un vadošo lomu būtiskās jomās; norāda, ka Indijas kaimiņreģions un Indijas un Klusā okeāna reģions aizvien vairāk kļūst par teritoriju, kurā Ķīna, īstenojot savu ekspansijas politiku un mērķus, rada pieaugošas stratēģiskas, ģeopolitiskas, ekonomikas un tirdzniecības problēmas;

71. aicina pastiprināt un uzlabot sadarbību ar mūsu partneriem Latīņamerikā; uzskata, ka ciešākas attiecības ar Latīņameriku un Karību jūras reģionu (LAC) ir ārkārtīgi svarīgs ES globālās ģeopolitiskās stratēģijas elements; uzsver, ka Savienībai jāstiprina ES un LAC valstis vienojošās saites, jo īpaši, lai aizsargātu noteikumus balstītu daudzpusēju kārtību; aicina ES izmantot visus pieejamos instrumentus, lai padziļinātu sadarbību ar saviem partneriem LAC; mudina ES atjaunot

⁽¹⁷⁾ JOIN(2021)0024.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

savu kā Latīņamerikas valstu vēlamā partnera pozīciju, ņemot vērā to, ka citi ģeopolitiskie dalībnieki palielina savu ietekmi šajā reģionā, jo īpaši Covid-19 pandēmijas un vakcīnu diplomātijas rezultātā; aicina ES un dalībvalstis īstenot stingrāku politiku pret autoritatīviem režīmiem, kas ir guvuši labumu no attiecībām ar ES, bet vienlaikus grāvuši, pārkāpuši vai burtiski apspieduši valsts iedzīvotāju tiesības un brīvības;

Stiprināt ES KĀDP demokrātisko pārraudzību, pārskatbildību un parlamentāro dimensiju

72. uzsver Eiropas Parlamenta īpašo ieguldījumu ES ārpolitikā un drošības politikā, izmantojot savus parlamentārās diplomātijas līdzekļus, piemēram, ar ziņojumiem un rezolūcijām, blīvo pastāvīgo parlamentāro struktūru tīklu, politisko dialogu ar amatpersonām visā pasaulē un savu demokrātijas stiprināšanai sniegto atbalstu, kā arī ar starpniecības un vēlēšanu novērošanas darbībām; atsaucas uz faktu vākšanas misiju Ukrainā 2022. gada janvārī un februārī kā piemēru savas parlamentārās diplomātijas reaģētspējai; apstiprina, ka Parlamentam būtu pilnībā jāizmanto savas uzraudzības un budžeta pilnvaras, Savienībai pieņemot lēmumus starptautiskajā arēnā; uzsver, cik nozīmīgas ir Parlamenta īstenotās demokrātijas atbalsta programmas, kurām ir liels potenciāls stiprināt ES lomu visā pasaulē, iesaistot galvenos politiskos rīcībbspēkus un sekmējot ilgtspējīgu demokrātisku pārvaldību trešās valstīs;

73. uzsver, ka politiskajam un tehniskajam dialogam starp parlamentiem ir izšķiroša nozīme un tas ir rūpīgi jāaskaņo ar izpildvaras darbībām; tādēļ uzsver, cik svarīga ir netraucēta visas atbilstīgās ar KĀDP saistītās informācijas apmaiņa starp iestādēm, tostarp attiecīgās konfidencialās informācijas apmaiņa, lai nodrošinātu ES ārējās darbības efektivitāti kopumā un atbildīgāku KĀDP;

74. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un stiprināt ES ārējās darbības parlamentāro uzraudzību, arī turpinot regulāri apspriesties ar PV/AP un Komisiju; uzsver, ka šāda uzraudzība ir svarīga, lai nodrošinātu Eiropas demokrātijas pienācīgu darbību un sabiedrības uzticēšanos; uzsver, ka šāda uzraudzība var būt sākumpunkts virzībā uz spēcīgāku Parlamenta institucionālo lomu KĀDP; aicina steidzami pabeigt sarunas, kuru mērķis ir aizstāt 2002. gada Iestāžu nolīgumu par Parlamenta piekļuvi Padomes sensitīvajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā⁽¹⁸⁾; prasa koordinēt dalībvalstu drošības un informācijas pakalpojumus;

75. uzsver, ka parlamentārās asamblejas ir nozīmīgas kā struktūras, kurās norit sadarbība un iestāžu dialogs un kuras sniedz vērtīgu ieguldījumu Eiropas ārpolitikas darbības drošības jomā, un ka ir jāveicina to pasākumi un jāgarantē to pareiza darbība un attīstība; aicina stiprināt Parlamenta uzraudzības funkcijas attiecībā uz ES delegāciju darbu ES vērtību un principu pārstāvēšanā ārvalstīs un centienos nodrošināt ES intereses, neatsakoties no cilvēktiesību pieejas; uzsver, ka ES delegāciju rīcībā vajadzētu būt visiem vajadzīgajiem un pienācīgajiem resursiem un spējām, lai tās šos uzdevumus varētu efektīvi pildīt;

76. aicina pilnībā izmantot Eiropas Parlamenta aktīvāko iesaistīšanos Globālās Eiropas un IPA III plānošanā; atzinīgi vērtē to, ka ir sāks reizi divos gados organizēt augsta līmeņa ģeopolitisku dialogu par ārējās finansēšanas instrumentiem, jo tas ir būtisks instruments, ar ko ne tikai rūpīgi pārbaudīt, bet arī aktīvi veidot ES ārpolitikas prioritātes; uzsver, ka šie ģeopolitiskie dialogi dod Parlamentam iespēju sniegt orientējošus norādījumus, stratēģiskas vadlīnijas un norādes par programmu plānošanu un īstenošanu Globālās Eiropas un IPA III tematiskajās un ģeogrāfiskajās prioritātēs; tomēr stingri prasa, lai Parlaments attiecīgos sagatavošanas dokumentus saņemtu pietiekami laicīgi un lai tam tiktu sniegta pienācīgi detalizēta informācija, kas ļautu veikt jēgpilnu kontroli; prasa uzlabot finansēšanas instrumentu īstenošanas pārredzamību, izveidojot publiski pieejamu, vienotu, kopēju un pārredzamu projektu un darbību datubāzi;

⁽¹⁸⁾ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

77. atgādina Padomei par Parlamenta tiesībām tikt informētam par visiem procedūru posmiem saistībā ar starptautisku nolīgumu apspriešanu un noslēgšanu un prerogatīvu sniegt vai nesniegt piekrišanu šādu nolīgumu noslēgšanai; ir apņēmis izmantot šīs Līgumos noteiktās pilnvaras, lai nodrošinātu pārredzamību un demokrātisko uzraudzību nolīgumiem, par kuriem panākta vienošanās ES vārdā, un Eiropas Miera mehānisma īstenošanai, kā norādīts Parlamenta 2019. gada 28. marta ieteikumā⁽¹⁹⁾, tostarp attiecībā uz minētā mehānisma izmantošanu kopā ar citiem ES ārējās darbības instrumentiem;

78. atkārtoti pauž viedokli, ka ir pēdējais laiks pārskatīt 2010. gada politiskās atbildības deklarāciju, lai uzlabotu šo pamatu attiecībām starp Parlamentu un PV/AP;

o

o o

79. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 28. marta ieteikums Padomei un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos par Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu Padomei, kas iesniegts ar Komisijas atbalstu, par Padomes lēmumu, ar ko izveido Eiropas Miera nodrošināšanas fondu (OV C 108, 26.3.2021., 141. lpp.).